

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ

Іван ГРИЩЕНКО
2021р.

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ**

на здобуття освітнього ступеня «магістр»
зі спеціальності 182 – Технології легкої промисловості
освітня програма Індустрія моди
фахове спрямування Індустрія моди
фахове спрямування Проектування взуття та галантерейних виробів
фахове спрямування Технології та дизайн трикотажу

РЕКОМЕНДОВАНО

вченою радою факультету
індустрії моди

Протокол №11 від 15 березня 2021р.

Декан факультету ІМ

 Людмила ЗУБКОВА

РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО

на засіданні кафедр:

*конструювання та технології виробів
зі шкіри*

Протокол №11 від 04 березня 2021р.

Зав. кафедри КТВШ

 Ольга ГАРАНІНА

*технології та дизайну текстильних
матеріалів*

Протокол №11 від 09 березня 2021р.

Зав. кафедри ТКШВ

 Людмила ГАЛІВСЬКА

ВСТУП

Мета фахового вступного випробування полягає у з'ясуванні рівня теоретичних знань і практичних умінь та навичок, необхідних для опанування нормативних і варіативних дисциплін за програмою підготовки фахівця освітнього ступеня магістр за освітньою програмою Індустрія моди, фаховими спрямуваннями: Індустрія моди, Проектування взуття та галантерейних виробів, Технології та дизайн трикотажу.

Вимоги до здібностей і підготовленості вступників. Для успішного опанування дисциплін, передбачених навчальним планом з підготовки освітнього ступеня магістр за освітньою програмою Індустрія моди, вступники повинні мати базову вищу освіту за однойменною спеціальністю та здібності до опанування знаннями, уміннями та навичками в галузі природничо-наукових, загально інженерних та конкретних технологічних наук.

Обов'язковою умовою також є досконале знання державної мови.

Характеристика змісту програми.

Розділ 1. Фахове спрямування - Індустрія моди.

Програма складається з шести модулів, кожен з яких відображає окремі аспекти спеціальності та інтегрує знання з кількох дисциплін фахової підготовки:

- Антропометрія та основи біомеханіки;
- Основи fashion-індустрії
- Проектування складових елементів костюма
- Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва
- 2D та 3D технології у fashion-індустрії
- Технологія виготовлення виробів з різних матеріалів

Екзаменаційні білети мають за змістом міжпредметний характер.

Кожен білет містить теоретичні питання і тестові завдання.

Теоретична частина передбачає

- розкриття базових сегментів fashion-індустрії;
- типові бренди;
- інсайдери моди;
- методи прогнозування в індустрії моди;
- розкриття основних класифікаційних характеристик будови тіла людини для цілей конструювання одягу та їх вплив на внутрішню форму виробу;
- написання формул для розрахунків різних показників;
- формування теоретичних положень: градирування виробів різного призначення в залежності від особливостей їх форм, конструкцій та умов виробництва, проектування базових моделей різних конструкцій одягу (взуття) в різних системах використання матеріалів при розкрої, різанні, зволоженні, сушінні, формуванні виробів;
- обґрунтування вибору технологічних процесів оброблення деталей одягу та взуття, складанні заготовок та виробів різних моделей;

- основи проектування виробів в САПР;
- порядок проектування виробничих потоків і цехів .

Тестові завдання складаються з:

- тестових завдань з „Проектування та технології швейних виробів ” (10 завдань) ;
- тестових завдань з „Проектування та технології виробів зі шкіри” (10 завдань).

РОЗДІЛ 2. Фахове спрямування – Проектування взуття та галантерейних виробів.

Програма складається з п'яти модулів, кожен з яких відображає окремі аспекти спеціальності та інтегрує знання з кількох дисциплін фахової підготовки:

- основи прикладної антропології;
- конструювання виробів зі шкіри;
- технологія виробів зі шкіри;
- основи складання заготовок взуття складних конструкцій;
- проектування технологічних процесів.

Екзаменаційні білети мають за змістом міжпредметний характер.

Кожен білет містить теоретичні питання і тестові завдання.

Теоретична частина передбачає

- розкриття закономірностей у розмірних ознаках стоп і кистей рук та їх використання в галузі;
- написання формул для розрахунків різних показників;
- формування теоретичних положень: серійного градирування, використання матеріалів при розкрої, різання, зволоження, сушіння, формування процесів склеювання;
- обґрунтування вибору технологічних процесів оброблення деталей верху, низу, складання заготовок та взуття клейовим методом кріплення.

Тестові завдання складаються з:

- тестових завдань з „Конструювання виробів зі шкіри ” (15 завдань) ;
- тестових завдань з „Технології виробів зі шкіри” (15 завдань).

РОЗДІЛ 3. Фахове спрямування - Технології та дизайн трикотажу.

Програмою фахового вступного випробування передбачено включення до орієнтовного переліку питань з дисциплін професійно-орієнтованого блоку. А саме: «Основи теорії в'язання», «Технологія вироблення візерункового трикотажу», «Технологія виробів заданої форми» та «Функціональні групи в'язальних машин». До завдань для фахового вступного випробування для зарахування на навчання включено питання з дисципліни «Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва», що дозволяє перевірити рівень знань абітурієнтів для подальшого їх застосування під час планування та проведення експериментальних досліджень наукового характеру з метою виконання випускової магістерської роботи. Крім того, включено завдання з розв'язку технологічної задачі з основ проектування текстильного виробництва.

Вступне випробування проводиться у письмовій формі. Білет складається з трьох теоретичних завдань та технологічної задачі. При цьому два завдання фахового спрямування, а третє – науково-дослідного характеру.

На надання письмової відповіді вступнику відводиться 3 години. На поставлені завдання екзаменаційного білета слід відповідати чітко, робити обґрунтовані висновки. Порядок проведення іспиту визначається положенням про приймальну комісію КНУТД.

Зарахування на здобуття освітнього ступеня магістр за держзамовленням чи на контрактній основі здійснюється на підставі оцінки, одержаної на фахових вступних випробуваннях. Крім того, враховується наявність диплома бакалавра з відзнакою; оцінка, отримана на комплексному фаховому екзамені; середній бал залікової книжки під час навчання за освітнім ступенем бакалавр.

ОПИС ОСНОВНИХ РОЗДІЛІВ ТА ЇХ КОРОТКИЙ ЗМІСТ

Розділ 1. Фахове спрямування - Індустрія моди.

Антропометрія та основи біомеханіки

Курс дисципліни є одним з основних спеціальних предметів, який визначає фахову підготовку і вивчається студентами у 3*, 5* семестрі.

Обсяг модуля: загальна кількість годин – 270, кількість кредитів ЄКТС–9.

Зміст навчального модуля: основні анатоμο-фізіологічні, антропологічні і біомеханічні особливості стопи та їх вплив на внутрішню форму взуття; визначення класифікаційних характеристик форм стопи та існуючі патологічні відхилення; нумерація взуття та існуюча структура розмірної типології; особливості біомеханіки стопи в статиці та динаміці, розподіл навантаження стопи при різних фазах та шаговому циклі; основні поняття класичної анатомії людини; визначення основних класифікаційних характеристик будови тіла для цілей конструювання одягу; придбання знань щодо пластичної анатомії, будови тіла та її фізичного розвитку; основні поняття побудови, структури та змісту антропометричної стандартизованої інформації щодо розмірів тіла людини та маркування виробів різних видів; застосування розмірної типології при проектуванні одягу різного призначення та видів; дослідження основ біомеханіки тіла людини та хребта; особливості динамічних рухів людини при виконанні різних видів роботи; існуючі антропометричні пристрої та інструменти для проведення індивідуальних та масових антропометричних досліджень; ознайомлення з правилами проведення антропометричних вимірів для цілей проектування одягу.

Результати навчання:

знати: анатомію, м'язову систему скелету людини, її стопи і кисті, їх суглоби, основи фізіології, механізм терморегуляції і потовиділення, методи антропометричних досліджень, форми та види будови тіла та склепіння стопи, способи обміру фігури людини та стоп, що є необхідними для вирішення

практичних завдань у сфері професійної діяльності; методи біомеханічних досліджень людини;

вміти: проводити антропометричні дослідження людини, частин та ділянок її тіла; визначати анатомічні точки поверхні тіла людини, її основні розмірні ознаки; вміти визначати параметри типового розміро-зросту людини, її повнотної групи, працювати з розмірними стандартами, використовувати класифікаційні системи при захворюваннях та деформаціях стоп; володіти методами виготовлення устілок; здійснювати пошук та аналіз науково-технічної інформації стосовно антропометрії та біомеханіки ортезування стоп;

володіти: математичними методами обробки результатів антропометричних та біомеханічних досліджень стоп за допомогою програмно-обчислювальної техніки.

здатен продемонструвати: навички виміру індивідуальних параметрів тіла людини, визначення типового розміро-зросту та повнотної групи, роботи з антропометричними стандартами.

Проектування складових елементів костюма

Курс дисципліни є одним з основних спеціальних предметів, який визначає фахову підготовку і вивчається студентами у 5*, 6* семестрі.

Обсяг модуля: загальна кількість годин – 270; кількість кредитів ЄКТС – 9.

Зміст навчального модуля: Загальні відомості про одяг (асортимент, функції і вимоги, загальна характеристика). Етапи процесу проектування одягу (взуття/галантерейні вироби). Способи з'єднання деталей виробів. Класифікація стібків та строчок. Класифікація швів та їх графічне зображення. Зрізи деталей. Термінологія ручних та машинних робіт. Структурна схема зборки вузлів та виробів. Особливості проектування базових моделей різних конструкцій одягу (взуття) в різних системах особливості проектування жіночого, чоловічого, дитячого одягу (взуття).

Результати навчання:

знати: загальну характеристику одягу (взуття/галантерейних виробів), його форм, силуетів, конструкцій; класифікаційну характеристику конструктивно-декоративних елементів одягу (взуття/галантерейних виробів) та деталей конструкції; етапи процесу проектування одягу (взуття/галантерейних виробів) масового та індивідуального виробництва; основні етапи проектування одягу (взуття); класифікаційну характеристику та функції сучасного одягу; способи з'єднання деталей виробів; принципи застосування різних способів моделювання, проектування та градирування виробів різного призначення в залежності від особливостей їх форм, конструкцій та умов виробництва; способи виробництва трикотажних виробів, асортимент трикотажних виробів заданої форми як складових елементів костюму; способи надання виробам заданої форми в процесі в'язання; способи в'язання початкових рядів в виробах заданої форми на різних типах в'язального

обладнання; способи зміни ширини в'язання при в'язанні виробів по контуру; способи в'язання об'ємних виробів;

вміти: надати технічний рисунок та ескіз моделі одягу (взуття); визначити загальну та класифікаційну характеристику моделі одягу (взуття/галантерейних виробів); надати характеристику моделі одягу за покроєм, формою та силуетом; надати схему деталей конструкції моделі одягу; надати графічне та умовне позначення стібків та строчок, швів; скласти опис художньо-технічного рішення нової моделі одягу; застосовувати знання базових та інноваційних методів проектування, градирування та виготовлення, а також адаптувати їх до актуальних вимог замовника; використовувати формалізовані методи проектування в творчій інтерпретації для моделювання базових та креативних виробів; здійснювати техніко-економічну оцінку способів виробництва трикотажних виробів, проектувати вироби заданої форми, що виготовляються на різних типах в'язального обладнання; розробити технологію в'язання купонів та деталей виробів верхнього трикотажу на плоско- та круглов'язальному устаткуванні, розробити технологію в'язання панчішно-шкарпеткових та рукавичкових виробів, втілювати дизайнерські ідеї створення одягу від ескізу та виробу;

володіти: навичками зображення схем типових конструкцій одягу (взуття) різних видів та призначення; опису зовнішнього вигляду моделей одягу (взуття); класифікації швів, строчок, стібків; методами просторового моделювання та площинного проектування виробів в контексті взаємозв'язку їх естетичних, антропометричних та ергономічних властивостей.

здатен продемонструвати: вміння зображувати моделі одягу (взуття) у вигляді технічного рисунку, складати художньо-технічний опис сучасних моделей одягу, будувати базисні сітки та схеми конструкцій одягу різних видів та покроїв, знання способів з'єднання деталей швейних, (взуттєвих/галантерейних) виробів, класифікації швів, давати конструктивну характеристику моделей одягу (взуття); вміння здійснювати порівняльний аналіз техніко-економічних показників при виготовленні виробів розкрійним, регулярним та напіврегулярним способом; навички роботи на різних типах в'язального обладнання.

Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва

Курс дисципліни є одним з основних спеціальних предметів, який визначає фахову підготовку і вивчається студентами у 7* семестрі.

Обсяг модуля: загальна кількість годин – 180; кількість кредитів ЄКТС – 6.

Зміст навчального модуля: структура робіт, що виконуються на підприємствах різної форми організації при проектуванні виробів від виконання до проектних досліджень, від розробки промислових колекцій моделей одягу до розробки проектно-конструкторської документації (ПКД), вимоги до проектно-конструкторської документації (ПКД), структурна схема процесу розробки ПКД, види та етапи розробки промислових лекал, вимоги до оформлення контрольних лекал,

принципи побудови похідних та допоміжних лекал, розробка технічного опису на модель, оформлення та затвердження зразків-еталонів, основні принципи градації лекал, способи градації лекал, типові схеми градації лекал, градація лекал деталей одягу нетипових конструкцій, оцінка технологічності моделей одягу на різних стадіях проектування. етапи проектування взуття та вимоги до конструкторської документації, схема процесу виготовлення взуття, принципи серійного розмноження деталей взуття, автоматизація конструкторсько-технологічної підготовки взуттєвого виробництва, основні поняття і визначення проектування технологічних процесів виготовлення взуття, засоби виконання технологічного процесу, основні вимоги до проектування технологічних процесів, етапи проектування технологічних процесів, принципи розробки схеми складання заготовки, особливості складання заготовок різних моделей, проектування технологічного процесу складання взуття клейового методу кріплення, технологічні розрахунки при проектуванні підприємств взуттєвих виробництва.

Результати навчання:

знати: етапи та види робіт конструкторської підготовки виробництва на підприємствах, особливості КПВ на підприємствах масового та індивідуального виробництва, вимоги до проектно-конструкторської документації, промислову методику розробки і оформлення елементів проектно-конструкторської документації на нові моделі, вимоги до оформлення та принципи побудови шаблонів деталей, способи градації, вимоги до технологічності конструкцій моделей;

вміти: розробляти проектно-конструкторську документацію, в тому числі розробляти і оформлювати промислові лекала усіх видів на модель, виконувати градацію шаблонів деталей в ручному режимі або за допомогою програмного забезпечення, виконувати аналіз конструктивних і технологічних рішень нових моделей за показниками технологічності, виконувати технологічні розрахунки та розробляти необхідну технологічну документацію

володіти: навичками вибору технології виготовлення виробів; аналізувати та порівнювати між собою різні види матеріалів; роботи на комп'ютері з різними ресурсами та вміти аналізувати знайдену інформацію.

здатен продемонструвати: вміння розробляти проектно-конструкторську документацію, в тому числі розробляти і оформлювати промислові лекала усіх видів на модель, виконувати градацію шаблонів деталей, виконувати аналіз конструктивних і технологічних рішень нових моделей за показниками технологічності; виконувати технологічні розрахунки та розробляти необхідну технологічну документацію

2D та 3D технології у fashion-індустрії

Курс дисципліни є одним з основних спеціальних предметів, який визначає фахову підготовку і вивчається студентами у 7* семестрі.

Обсяг модуля: загальна кількість годин – 360; кількість кредитів ЄКТС – 12.

Зміст навчального модуля: Основні поняття комп'ютерної графіки. Класифікація графічних редакторів. 2D та 3D редактори. Пакети інженерного моделювання і проектування. Інші програми для роботи з графікою. Розвиток систем автоматизованого проектування взуття та одягу. Функціонує САПР та їх технічні характеристики. Особливості векторної графіки і її математичні основи. Елементи (об'єкти) та інструменти векторної графіки. Конвертування растрових зображень в векторні. Методи 2D та 3D моделювання простих форм. Сучасні технології вводу тривимірної інформації складних об'єктів та 3D принтери. Методи 3D моделювання (каркасні, поверхневі, твердотільні). Основи моделювання за допомогою NURBS-технологій. Створення, редагування, аналіз та перетворення кривих, поверхонь та твердих тіл за допомогою NURBS-технологій. 3D-моделювання взуття в DELCAM CRISPIN. Загальні відомості про автоматизовані системи швейного виробництва. Характеристика автоматизованих систем для швейних підприємств. Функціональний розподіл АСШВ. Конструкторська підготовка нових моделей одягу до промислового виробництва. Загальні принципи побудови САПР одягу. Поетапне проектування одягу із застосуванням САПР. Характеристика підсистем проектування САПРО. Особливості комп'ютерного проектування одягу в САПРО «Gemini»; «Julivi»; «Грація». Технологічна підготовка нових моделей одягу до промислового виробництва. Особливості виконання технологічних задач в підсистемах САПРО. Інтерфейс ПЗ «АРМ-технолог». Особливості виконання технологічних задач підготовки виробництва в підсистемах АСКВ.

Результати навчання:

Знати: методи перспективи та засоби виконання комп'ютерного рисунку; характеристики графічної інформації; найбільш поширені методи та прийоми отримання та обробки різноманітних графічних зображень; основні функції сучасних графічних програм для отримання, створення та обробки зображень; особливості розробки та застосування сучасних 2D та 3D графічних систем автоматизованого проектування виробів у fashion-індустрії на етапі конструкторській підготовки виробництва; найбільш поширені методи та прийоми отримання та обробки різноманітних графічних зображень; принципи застосування різних способів моделювання, проектування та градирування виробів в залежності від особливостей їх форм, конструкцій та умов виробництва; принципи розробки конструкторської документації з урахуванням умов та вимог виробництва;

вміти: використовувати комп'ютерну графіку для створення ескізів виробів; користуватись персональним комп'ютером та його основними пристроями; вільно користуватися сучасними 2D та 3D графічними системами проектування виробів у fashion-індустрії; використовувати комп'ютерну техніку для розв'язання дизайнерських та проектно-конструкторських задач; самостійно обирати найбільш прийнятний для поставленої мети програмний продукт; використовувати всі наявні в програмному продукті інструменти для

отримання найкращого результату; обирати найбільш раціональний метод отримання та збереження графічної інформації:

володіти: навичками створення образу виробу за допомогою різних засобів комп'ютерної графіки; користування сучасними графічними системами для розв'язання дизайнерських та проектно-конструкторських задач; роботи на комп'ютері з різними ресурсами та вмінні аналізувати знайдену в Інтернеті інформацію; користування сучасними 2D та 3D графічними системами проектування виробів у fashion-індустрії:

здатен продемонструвати: вміння представити ідеї та концепції виробу в комп'ютерному ескізі; використовувати комп'ютерну техніку для розв'язання дизайнерських та проектно-конструкторських задач; самостійно обирати найбільш прийнятну для поставленої мети програму; використовувати всі наявні в графічних редакторах інструменти для отримання потрібного результату; володіти різними засобами виконання ескізів і креслень; знання інноваційних 2D та 3D методів проектування та градирування виробів, а також адаптувати їх до актуальних вимог замовника; продемонструвати використання сучасних методів проектування в творчій інтерпретації для моделювання базових та креативних виробів.

Основи fashion-індустрії

Курс дисципліни є одним з основних спеціальних предметів, який визначає фахову підготовку і вивчається студентами у 5* семестрі.

Обсяг модуля: загальна кількість годин – 90; кількість кредитів ЄКТС – 3.

Зміст навчального модуля: Структура і базові сегменти fashion-індустрії світу. Особистості світової fashion-індустрії: дизайнери та бренди, як законотворці світових базисів в індустрії. Особливості української fashion-індустрії. Формування трендів. Методи прогнозування трендів. Поняття «Fashionбрендинг». Процеси та етапи створення бренду. Презентація і просування fashion бренду. Fashion, як бізнес. Менеджмент торгової марки у fashion індустрії. Маркетинг в індустрії моди. FashionPR. Основи мерчандайзингу в індустрії моди. Візуальний мерчандайзинг. Управління магазином fashion-бренду. Просування Fashion бренду в інтернеті: основні напрями, механіка, контент.

Результати навчання:

знати: структуру, сегментацію, базові інформаційні fashion-площадки, ключові професії та інсайдерів, особистості та бренди індустрії моди світу і України; методи прогнозування трендів; процеси та етапи створення fashion-бренду; основні аспекти менеджменту торгової марки у fashion індустрії; основи fashion-маркетингу, маркетингових комунікацій та PR в індустрії моди; основи просування торгової марки у fashion індустрії; основи просування Fashion бренду в інтернеті;

вміти: користуватися методами системно-порівняльного та аналітичного аналізу модних торгових марок; використовувати знання та вміння з питань індустрії моди та маркетингу на практиці; формувати компетенції щодо оволодіння базовими уявленнями з індустрії моди та маркетингу, та її аспектів для використання у практиці бізнесу:

володіти: навичками прогнозування трендів fashion-об'єктів з використанням різних методів; планування менеджменту, маркетингу, PR та просування бренду в інтернеті:

здатен продемонструвати: вміння знаходити та аналізувати інформацію з різних джерел для вирішення наукових і творчих завдань в галузі професійної діяльності, спрогнозувати та проаналізувати тренди в індустрії моди.

Технологія виготовлення виробів з різних матеріалів

Курс дисципліни є одним з додаткових спеціальних предметів, який визначає фахову підготовку і вивчається студентами у 7* семестрі.

Обсяг модуля: загальна кількість годин – 180; кількість кредитів ЄКТС – 6.

Зміст навчального модуля: Характеристика процесу обробки виробів з трикотажу. Характеристика процесу обробки корсетних виробів. Процеси виготовлення виробів з матеріалів, що містять синтетичні волокна або мають спеціальні просочення і покриття. Характеристика процесу обробки виробів з натурального хутра. Характеристика процесу обробки виробів з штучного хутра. Характеристика процесу обробки виробів зі шкіри та замші. Характеристика процесу обробки виробничого та спеціального одягу та швейних технічних виробів.

Результати навчання:

знати: особливості технологій виготовлення швейних виробів різного цільового призначення із різних матеріалів та напрями їх удосконалення;

вміти: розробляти раціональну, високопродуктивну технологію виготовлення швейних виробів різного асортименту із різних матеріалів на підставі технічного завдання, базуючись на наявності технологічного обладнання, сировинної бази та технічного оснащення підприємства:

володіти: навичками розроблення та впровадження сучасних технологічних процесів виготовлення швейних виробів різного цільового призначення із різних матеріалів:

здатен продемонструвати: вміння розробляти та оформлювати з дотриманням існуючих нормативних вимог технологічну документацію на виготовлення швейних виробів із різних матеріалів в умовах промислового виробництва.

РОЗДІЛ 2. Фахове спрямування – Проектування взуття та галантерейних виробів.

КОНСТРУЮВАННЯ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ”

Основи прикладної антропології

1. Перша закономірність у розмірних ознаках стоп та її практичне застосування, математичне та графічне представлення. Визначення кількості стоп з заданою довжиною стопи.
Друга закономірність. Гістограми розподілу двох розмірних ознак. Приклади рівнянь регресії зв'язку між двома розмірними ознаками стоп. Використання закономірності у взуттєвій галузі.
Третя закономірність. Коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок стоп.
Четверта закономірність. Коефіцієнти взаємозв'язку між різними широтними та обхватними параметрами стоп та їх використання у взуттєвому виробництві.
2. Перша закономірність у розмірних ознаках кистей рук, її математичне та графічне представлення і практичне застосування.
Друга закономірність у розподілі розмірних ознак кистей рук. Приклади рівнянь регресії зв'язку між двома розмірними ознаками кистей.
Третя закономірність між параметрами кистей. Коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок кистей залежно від її довжини.
Четверта закономірність у параметрах кистей рук. Коефіцієнти взаємозв'язку між різними широтними, товщинними та обхватними параметрами кистей.
Практичне використання закономірностей у параметрах кистей рук у проєктуванні рукавичних виробів.
3. Типологія стоп. Поняття визначення типорозмірів стоп. Вихідні закономірності для проведення групування стоп. Поняття середньотипових, середньо-середніх та стоп додаткових типів. Рахунок кількості стоп додаткових типів за довжиною та повнотою для певної групи населення. Поняття та розрахунок “ Σ ”.
4. Визначення межі відчуття та інтервалу байдужості стоп. Числові інтервалу байдужості для метричної системи нумерації взуття. Визначення межі відчуття та інтервалу байдужості для кистей рук. Ростовочний та повнотний асортимент взуття.
5. Типологія кистей. Поняття визначення типорозмірів кистей рук. Вихідні закономірності для проведення групування кистей. Поняття середньотипових, середньо-середніх та кистей додаткових типів. Розрахунок кількості кистей додаткових типів за довжиною та обхватом для певної групи населення. Визначення “ Σ ”.
6. Розрахунки довжинних, широтних та обхватних параметрів колодок. Формула, за якою розраховується $D_{\text{сліду}}$ колодки, $\Pi_{\text{сліду}}$ та $O_{\text{колодки}}$ параметри, від яких вони залежать.

Зміна обхватів та ступеню стискування в різних статеві-вікових групах. Вплив формувальних властивостей матеріалів на величину обхватних параметрів колодок.

7. Базові вихідні контури для проєктування сліду колодки по плантограмі та ін. показниках. Вплив типу взуття на розташування контура сліду колодки. Зсув устілки в п'ятковій частині; формула, за якою він визначається. Сумарний припуск у носковій частині. Особливості проєктування сліду колодки у геленковій частині.
8. Рівняння Зибіна Ю.П. для визначення різних параметрів колодок та взуття. Залежність параметрів від статеві-вікової групи, ділянки колодки та взуття (п'яткової або пучкової) та цільового його призначення (повсякденне, модельне, виробниче). Залежність вільного члена рівняння від типу взуття та висоти каблука.
9. Поняття розмірного асортименту взуття та теоретичне підґрунтя для його розрахунку. Вихідні дані для розрахунків, торговельна ростовка, її залежність від розміру взуття та величини колективу споживачів взуття. Виробничий асортимент взуття; фактори, які його визначають.
10. Сучасні методи розрахунків розмірного асортименту. Повнотний асортимент взуття та теоретичне підґрунтя для його розрахунку. Етапи розрахунку. Методи розрахунку повнотного асортименту за номограмою Ігнат'єва М.В. Сучасні методи розрахунків повнотного асортименту.

Основи конструювання виробів із шкіри

1. Система нумерації взуття (метрична, дюймова, штих-масова). Вихідні одиниці виміру, інтервал між суміжними номерами, взаємозв'язок між ними.
2. Поняття “базисні, контрольні та допоміжні лінії”. Формули, за якими вони визначаються. Розміщення базисних, контрольних та допоміжних ліній на контурі УРК. Конструктивні сітки проекту. Базисні, контрольні та допоміжні лінії. Етапи проєктування моделей взуття за копіювально-графічною системою. Її недоліки та переваги. Поняття конструктивної сітки проекту та її складові.
3. Параметризація видів взуття. Схема параметризації туфель, напівчеревинок, черевиків, літнього та домашнього взуття.
4. Проєктування моделей взуття за графічно-копіювальною системою. Етап розрахунків основних розмірів деталей верху взуття. Поняття контрольних точок і ліній різних деталей взуття. Формули для їх

визначення.

5. Особливості розташування точки союзки у туфлях, напівчеревиках, черевиках, чоботах. Особливості розташування лінії перегину союзки для різних видів взуття залежно від форми носкової поверхні колодки.
6. Формули розрахунку висоти задника для різних видів взуття. Залежність розташування крил задника від статеві-вікової групи та висоти каблука.
Вихідний контур для проєктування підноски. Нормативи викреслення підноски.
7. Вихідні розміри та контури для викреслення плоскої підошви. Формула для визначення припусків підошви. Розрахунок припусків на товщину деталей верху в різних ділянках взуття. Припуск на видимий край та оброблення зрізу підошви; фактори, які його визначають. Особливості розрахунку та проєктування підошов з язичком та крокулем.
8. Закономірності, які є базою для серійного градирування шаблонів. Розрахунки основних вихідних параметрів градирування. Різні способи градирування шаблонів деталей, їх переваги та недоліки. Градирування за допомогою ПЕОМ.
9. Матеріаломісткість та трудомісткість моделі взуття. Фактори, які визначають матеріаломісткість та трудомісткість взуття. Розрахунок теоретичної норми використання матеріалу для певної моделі взуття та економічності нової моделі взуття. Необхідні вихідні дані для розрахунку трудомісткості взуття.

ТЕХНОЛОГІЯ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ

1. Види систем розкрою. Характеристика прямолінійно-поступальної системи розміщення деталей. Типові схеми суміщення деталей верху і низу взуття. Поняття укладуваності деталей взуття. Правила побудови модельних шкал. Розрахунок коефіцієнтів укладуваності деталей і середньозваженої укладуваності комплектів деталей верху.
2. Основні види розкрою матеріалів на однакові або різні деталі. Поняття рівняння балансу для різних видів розкрою (комплектно, безкомплектно, з урахуванням комбінування моделей при розкрої).
3. Основні поняття і розрахунок відсотка використання матеріалів для різних видів розкрою. Поняття і розрахунок показників норми витрат на деталь і комплект. Розрахунок економічності нових моделей.
4. Загальна характеристика відходів при розкрої. Відходи міжшаблонні нормальні, додаткові, крайові, сортові та міжшаблонний місток.

Розрахунок величини всіх відходів при розкрої різних матеріалів на деталі верху і низу взуття. Поняття і розрахунок економії матеріалів та економічності моделей.

5. Основні розкрійні властивості шкір для верху взуття, топографія тягучості. Вимоги до деталей верху. Вибір комбінування моделей при розкрої. Розрахунок співвідношення кількості моделей у комбінації.
6. Основні розкрійні властивості рулонних і листових матеріалів, які розкроюють на деталі верху і низу взуття. Особливості побудови схем розкрою. Типові схеми розкрою листових матеріалів. Розрахунок показників використання рулонних і листових матеріалів.
7. Основні положення процесу різання. Способи різання. Устаткування, плити і різакі – загальна характеристика. Фрезерування та класифікація фрез, які використовують у виробництві взуття при обробці урізу підшов.
8. Основні положення формування. Способи формування деталей та заготовок. Обтяжно-затягувальне устаткування. Режими і нормативи процесу.
9. Основні положення процесів гігротермії. Способи зволоження деталей і заготовок, режими і нормативи процесу, установки. Сутність процесів сушіння та волого-теплової обробки заготовок. Режими процесу, сушільні установки та обладнання для ВТО.
10. Чинники, що впливають на міцність ниткових швів при з'єднанні деталей верху та низу взуття. Типи швів, класифікація швейних та спеціальних голок. Правила підбирання ниток і голок.
11. Основні положення процесу склеювання. Чинники, що впливають на міцність клейового шва. Правила підбору клеїв.
13. Особливості застосування клеїв-розплавів. Особливості операцій у яких використовуються клеї. Види клеїв-розплавів, режими процесу склеювання.
14. Сутність процесів лиття. Переваги і недоліки процесу. Способи лиття низу на взуття. Литтєве устаткування, режими, нормативи процесу.
15. Перелік основних технологічних операцій оброблення деталей низу: підшов, устілок, каблуків, рантів. Режими, нормативи використання операцій оброблення, устаткування.
16. Основні положення та етапи проектування технологічних процесів

складання взуття. Групи операцій ТП, їх характеристика при виготовленні взуття клейового методу кріплення.

17. Перелік технологічних операцій підготовки заготовок до їх формування, I група операцій. Режими, нормативи, устаткування.
18. Перелік технологічних операцій формування заготовок, II група операцій. Режими, нормативи, устаткування.
19. Перелік технологічних операцій підготовки сліду до кріплення підошов і каблуків. III група операцій. Режими, нормативи, устаткування.
20. Перелік технологічних операцій кріплення підошов з різних матеріалів та каблуків різної конструкції та висоти, IV група операцій. Режими, нормативи, устаткування.
21. Перелік технологічних операцій оздоблення взуття з різних матеріалів деталей верху та низу. Режими, нормативи, устаткування.

Основи складання заготовок взуття складних конструкцій

22. Перелік основних технологічних операцій оброблення деталей верху взуття. Режими, нормативи, устаткування.
23. Основні положення та етапи проектування технологічних процесів складання заготовок. Поняття технологічної та інструкційної карти. Схеми складання заготовки та схеми розгорнутого технологічного процесу.
24. Способи укріплення п'яtkового шва та оброблення верхнього канта заготовок туфель, напівчеревики, черевиків і чобітків.
25. Типи швів з'єднання союзок і овальних вставок у заготовках мокасинового типу. Фрагменти технологічних процесів для кожного варіанта шва з вибором устаткування.

Практична частина.

Проектування технологічних процесів складання заготовок різних видів взуття з вибором устаткування, розробкою структурних таблиць деталей та схем складання (за зразком взуття).

РОЗДІЛ 3. Фахове спрямування - Технології та дизайн трикотажу.

До завдань з фахового вступного іспиту внесено питання з наступних основних профільюючих дисциплін: «Основи теорії в'язання», «Технологія

вироблення візерункового трикотажу», «Технологія виробів заданої форми», «Функціональні групи в'язальних машин» та «Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва», «Основи проектування текстильного виробництва». Перевірка рівня засвоєння знань із зазначених дисциплін дозволяє з'ясувати питання щодо можливості зарахування вступника на навчання за освітнім ступенем магістр. Вступник – фахівець у галузі знань 18 Виробництво та технології, спеціальність 182 Технології легкої промисловості, фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу» повинен бути обізнаним у теорії в'язання трикотажу в цілому та візерункового зокрема, в технології вироблення виробів заданої форми, орієнтуватися у функціональних групах в'язальних машин різного типу і модифікації, вміти розв'язувати технологічні задачі, вміти планувати та проводити експериментальні дослідження наукового характеру, передбачені у текстильній галузі. З метою підготовки до складання вступного випробування для зарахування на навчання за освітнім ступенем магістр вступник повинен підготуватися за наступними шістьма розділами.

Основи теорії в'язання

Предметом даної навчальної дисципліни є трикотаж, в'язальні машини.

Метою навчальної дисципліни є навчити студентів вирішувати питання вибору способів петлетворення, типу і класу в'язальних машин, розробляти технологію в'язання для створення трикотажу високої якості. Сформувані у них глибокі знання теорії процесів в'язання, структури і властивостей трикотажу головних і похідних переплетень. Розвинути у студентів вміння аналізувати кожен етап процесу петлетворення і її вплив на якість в'язання трикотажу, визначити і розрахувати параметри трикотажу головних і похідних переплетень, обґрунтовано вибирати лінійну густину нитки або пряжі для в'язальних машин різних класів.

У результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- терміни, які використовуються в трикотажному виробництві;
- історію виникнення і розвитку трикотажного виробництва;
- загальне поняття трикотаж, трикотаж кулірний і основов'язаний; основні параметри трикотажу;
- суть процесу петлетворення; процеси петлетворення при трикотажному, в'язальному і основов'язальному способах;
- поняття про клас в'язальних машин;
- особливості процесів петлетворення на двофонтурних машинах;
- суть кожної операції процесу петлетворення і особливості її виконання;
- співвідношення між товщиною нитки і класом машини;
- класифікацію переплетень трикотажу;
- геометричні параметри трикотажу;
- поняття про геометричну модель петлі трикотажу;
- трикотаж переплетення гладь, його геометрична модель, методи розрахунку параметрів; властивості: розтяжність, міцність, розпускальність, закручуваність країв, орієнтація петельних рядів і петельних стовпчиків у полотні;

- особливості будови, геометричні моделі і властивості трикотажу переплетення ластик;
- будова і властивості трикотажу двовиворітних переплетень;
- особливості будови і властивостей трикотажу основов'язаних головних переплетень; принципи складання графічного і аналітичного записів переплетення;
- особливості будови і властивостей трикотажу похідних переплетень;
- механічні властивості трикотажу з урахуванням властивостей пряжі і ниток.

вміти:

- визначити тип і клас будь-якої в'язальної машини, петлетвірні органи і спосіб петлетворення, систему петлетворення;
- намалювати схему процесу петлетворення (10 операцій);
- змінювати технологічні параметри в'язання трикотажу на в'язальних машинах, глибину кулірування, натяг нитки;
- визначити довжину нитки в петлі безпосередньо на в'язальній машині;
- встановити причину виникнення дефектів трикотажу при порушенні окремих операцій процесу петлетворення;
- визначити лінійну щільність нитки або пряжі в залежності від класу в'язальної машини і способу петлетворення;
- визначати вид переплетення зразків трикотажу підкласів головних і похідних переплетень;
- розрізняти лице і виворіт трикотажу, петельний ряд і петельний стовпчик;
- зарисувати структуру і скласти графічний запис переплетення, аналітичний запис основов'язальних переплетень;
- визначати експериментально параметри трикотажу: довжину нитки в петлі (ℓ), кількість петельних стовпчиків на 100 мм (N_C), кількість петельних рядів на 100 мм (N_P), поверхневу щільність (m_s);
- розрахувати основні параметри структури трикотажу головних і похідних переплетень в петлі (ℓ), щільності (N_C , N_P), коефіцієнт співвідношення щільностей (C), поверхневу щільність (m_s), модуль петлі (σ).

Курс побудований як узагальнюючий і дозволяє вивчити технологічні основи трикотажного способу виробництва текстильних виробів, незалежно від конструктивних модифікацій, що використовуються у виробництві в'язальних машин.

Основою для вивчення курсу «Основи теорії в'язання» є цикл природничо-наукових, фундаментальних та професійно-орієнтованих дисциплін, перелік яких приведений у навчальному плані за напрямом «Технологія та дизайн текстильних матеріалів», фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу».

Технологія вироблення візерункового трикотажу

Предметом зазначеної навчальної дисципліни є трикотаж візерункових та комбінованих переплетень та в'язальне обладнання, на котрому можливе його виготовлення.

Метою вивчення навчальної дисципліни є навчити студентів вирішувати питання щодо розробки технології в'язання того чи іншого візерункового переплетення на в'язальному обладнанні; розширення асортименту та поліпшення якості трикотажних виробів; проєктування та розрахунку візерунків. Сформувати у них глибокі знання будови, властивостей та технології виготовлення візерункових і комбінованих переплетень на різних типах в'язального обладнання. Розвивати у студентів вміння визначити на підставі зразка трикотажу вид візерункового чи комбінованого переплетення та, виходячи з розміру рапорту, встановити параметри механізму візерункотворення; розрахувати параметри петельної структури візерункового чи комбінованого переплетення та заправну карту на їх виготовлення на в'язальному обладнанні.

У результаті вивчення даної дисципліни студенти повинні

знати:

- класифікації трикотажу візерункових та комбінованих переплетень;
- узорні ефекти на трикотажі візерункових та комбінованих переплетень;
- елементи структури трикотажу візерункових переплетень;
- будову та властивості трикотажу візерункових і комбінованих переплетень;
- принцип одержання візерункових переплетень на в'язальному обладнанні різних типів;
- процес петлетворення трикотажу вказаних переплетень;
- різновиди того чи іншого візерункового переплетення;
- конструкції механізмів візерункотворення;
- способи відбору робочих органів;
- основи проєктування та розрахунку візерунків;

вміти:

- встановлювати на підставі структури вид візерункового чи комбінованого переплетень;
- розрахувати можливі розміри рапорту виходячи з параметрів механізму візерункотворення;
- розробити патрон візерунка;
- відтворити графічний запис візерункового чи комбінованого переплетення на основі розробленого патрона візерунка;
- розраховувати параметри петельної структури вказаних переплетень;
- розраховувати заправну карту на виготовлення візерункового чи комбінованого переплетення;
- здійснити необхідні переключення клінів на виготовлення того чи іншого візерункового чи комбінованого переплетення.

Основою для вивчення дисципліни «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу» є знання та вміння, одержані під час вивчення наступних професійно-орієнтованих дисциплін нормативної частини: «Основи технології текстилю», «Основи теорії в'язання», а також загально-інженерних та загально-технічних дисциплін, перелік яких наведений у навчальному плані підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня – бакалавр за напрямом «Технологія

та дизайн текстильних матеріалів», фахове спрямування «Технології та дизайн трикотажу».

Курс побудований як узагальнюючий і дозволяє студентам вивчити принцип одержання візерункових та комбінованих переплетень на в'язальному обладнанні різного типу незалежно від їх конструктивних модифікацій.

Технологія виробів заданої форми

Предметом даної навчальної дисципліни є трикотажні вироби, в'язальні машини.

Метою дисципліни є надання студентам теоретичних знань та практичних навиків по технології виготовлення трикотажних виробів напіврегулярним та регулярним способами та технології в'язання суцільнов'язаних виробів.

В результаті вивчення курсу студенти повинні **знати:**

- види трикотажних виробів заданої форми;
- способи виробництва трикотажних виробів та їх техніко-економічну оцінку;
- способи надання виробам заданої форми в процесі в'язання;
- способи в'язання початкових рядів в виробах заданої форми на плоскофангових машинах, рукавичних автоматах, панчішно-шкарпеткових автоматах, котонних машинах, ластичних автоматах та основ'язальних машинах;
- способи зміни ширини в'язання при в'язанні виробів по контуру;
- способи в'язання об'ємних виробів;
- способи в'язання п'яток та мисків панчішних виробів;
- технологію в'язання панчішно-шкарпеткових виробів;
- технологію в'язання рукавичних виробів;
- технологію в'язання купонів на ластичних автоматах, круглов'язальних машинах, плоскофангових машинах;
- технологію в'язання деталей виробу на котонних машинах;

вміти:

- розробити технологію в'язання початкових рядів в виробах заданої форми;
- розробити технологію в'язання деталей виробу на котонній машині;
- розробити технологію в'язання купонів на круглов'язальних машинах;
- розробити технологію в'язання панчішно-шкарпеткових виробів на панчішно-шкарпеткових автоматах;
- розробити технологію в'язання рукавичних виробів на рукавичних автоматах;
- робити порівняльний аналіз техніко-економічних показників при виготовленні виробів розкрійним, регулярним та напіврегулярним способами.

Основою для вивчення курсу «Основи технології виробів заданої форми» є цикл природничо-наукової підготовки та цикл професійної та практичної

підготовки включаючи такі дисципліни як «Основи теорії в'язання» та «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу».

Функціональні групи в'язальних машин

Предметом навчальної дисципліни є функціональні групи в'язальних машин.

Метою вивчення навчальної дисципліни є навчити студентів опановувати технологічними можливостями в'язального устаткування будь-яких типів, оцінювати конструктивні особливості функціональних груп в'язального устаткування, які визначають якість виготовленої продукції та продуктивність устаткування.

В результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- склад функціональних груп в'язального устаткування;
- принципи дії кожної функціональної групи та методи регулювання їх роботи;
- вимоги до кожної функціональної групи;

вміти:

- визначити технічні і технологічні можливості в'язального устаткування будь якого типу;
- встановити ступінь відповідності технічних можливостей функціональних груп устаткування технологічним і механічним вимогам до них;
- встановити місця регулювання окремих вузлів і механізмів в'язального устаткування і їх призначення;
- аналізувати принципи дії окремих механізмів, що входять до складу функціональних груп в'язального устаткування.

Основою для вивчення курсу «Функціональні групи в'язальних машин» є цикл природничо-наукової підготовки та цикл професійної та практичної підготовки, що включає такі дисципліни як «Основи теорії в'язання», «Основи теорії в'язання візерункового трикотажу» та «Основи технології виробів заданої форми».

Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва

Предметом навчальної дисципліни є методи і засоби виконання наукових досліджень у галузі технології трикотажного виробництва.

Метою вивчення навчальної дисципліни є здобуття знань в галузі наукових досліджень, їх виконання із застосуванням теоретичних та експериментальних досліджень, а також здобуття навичок виконання експериментальних робіт із застосуванням спеціальної дослідницької апаратури.

В результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- типи НДР за призначенням та обсягом;

- види експериментів та методи їх планування і обробки експериментальних даних;
- сучасні методи та засоби виконання НДР;

вміти:

- обрати тему НДР та скласти бібліографію;
- спланувати попередній і систематичний експерименти і обробити їх результати;
- одержати кореляційну однофакторну математичну модель (КОФМ) на базі пасивного експерименту;
- одержати регресійну однофакторну математичну модель (РОФМ) на базі активного експерименту;
- виконати реферативний огляд за вказаного керівником темою та зробити доповідь на семінарі.

Курс «Моделювання технологічних процесів текстильного виробництва» у відповідності з навчальним планом вивчається у двох семестрах і є по суті основою для наукових досліджень, якими повинні опанувати студенти.

Основи проектування у трикотажному виробництві формулювання задач у загальному вигляді

1. Скільки нитки споживає машина для отримання одного петельного ряду переплетення гладь, якщо відомо вид сировини, його лінійну густину, клас в'язальної машини та її діаметр.
2. Визначити масу 1 пог. метра полотна, виготовленого переплетенням гладь, якщо відомо вид сировини, його лінійну густину, клас машини та її діаметр.
3. Розрахувати, скільки нитки змотується з бобіни за один оберт голкового циліндра, якщо відомо діаметр круглов'язальної машини, число голок, відношення довжини нитки в петлі до голкового кроку.
4. Визначити довжину нитки в петлі, якщо відомо кількість нитки, яку споживає в'язальна машина заданого класу з певним діаметром циліндра.
5. Визначити графічний і аналітичний записи трикотажу платированого переплетення заданого патрону за умови, що в роботі бере участь дві гребінки і заданий рисунок виробляється на базі візерунчастого переплетення: перемінне платироване.
6. Визначити максимально можливі розміри рапорту візерунка триколірного неповного жакардового трикотажу, якщо відомо кількість систем, кількість рядів отворів по колу відбираючого барабана, схема розставлення п'яток селекторів.
7. Визначити максимально можливі розміри рапорту візерунка неповного двоколірного жакардового трикотажу, якщо відомо кількість систем, кількість отворів по колу барабана, схема розставлення п'яток відбираючих селекторів (штовхачів) у циліндрі машини.
8. Розрахувати параметри петельної структури трикотажу переплетення ластик 1+1, якщо відомо вид сировини та її лінійну густину, заправлених у гребінки, об'ємну масу та густину речовини сировини.

9. Розрахувати параметри петельної структури трикотажу переплетення ластик 3+2, якщо відомо вид сировини та її лінійну густину, заправлених у гребінки, об'ємну масу та густину речовини сировини.
10. Визначити графічний і аналітичний записи трикотажу платированого переплетення заданого патрону візерунка за умови, що в роботі беруть участь дві гребінки і заданий візерунок виробляється на базі візерунчастого переплетення: перекидне платироване.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ

Розділ 1. Фахове спрямування - Індустрія моди.

Проектування та технології швейних виробів

Антропометрія та основи біомеханіки

1. Структурна схема складових частин антропології. Характеристика сучасної людини. Частини та ділянки тіла людини.
2. Особливості характеристики будови та розмірів тіла людини для цілей індивідуального та промислового виробництва одягу.
3. Основні ознаки, які характеризують поставу фігури людини. Класифікація постави фігур, яка використовується у швейній галузі.
4. Врахування постави при конструюванні одягу. Фактори впливу на поставу фігури людини.
5. Загальна характеристика антропометричних точок. Види антропометричних точок для цілей проектування одягу.
6. Характеристика розмірних ознак фігури людини. Види розмірних ознак (вимірів) та принципи складання умовних позначок. Правила проведення вимірів.
7. Поняття про фізичний розвиток людини. Характеристики фізичного розвитку. Визначення терміну “акцелерація”. Вікові, статеві та географічні чинники впливу.
8. Основні характеристики тіла людини. Чинники, що впливають на варіації основних характеристик фігури людини.
9. Загальна характеристика морфологічних ознак, які визначають зовнішню форму тіла людини. Індивідуальні особливості людини для цілей проектування одягу.
10. Пропорції людського тіла. Основні ознаки, які визначають пропорції тіла. Вікові та статеві відмінності.
11. Загальна характеристика розмірних ознак, які визначають розміри і форму тіла людини. Залежність розмірів і форми від будови тіла і постави, зв'язок з пропорціями.

12. Принципи проведення масових обмірів. Основні теоретичні положення розробки розмірної типології.
13. Склад і характеристика вибірки населення при розробці розмірної типології. Основні вимоги до вибірки.
14. Задачі, які вирішуються при побудові розмірної типології і розмірних антропометричних стандартів. Провідні та впорядковані розмірні ознаки. Вимоги до провідних ознак. Провідні ознаки чоловічих та жіночих фігур.
15. Класифікація типових фігур чоловіків та жінок для цілей конструювання одягу.
16. Структура існуючих антропометричних стандартів для цілей проектування одягу. Характеристика інтервалу байдужості.
17. Вікові групи дорослих та дітей. Порівняльна характеристика структури антропометричних стандартів дитячого та дорослого населення.
18. Основи розробки розмірної типології населення для цілей проектування одягу. Напрямки удосконалення стандартизації.
19. Визначення терміну “розгортка”. Загальна характеристика видів розгорток для цілей проектування одягу. Приклади.
20. Види класифікацій розгорток. Приклади, порівняння.
21. Макети фігур та манекени для одягу. Характеристика основних видів манекенів та принципів їх виготовлення. Аналіз антропометричної інформації для проектування манекенів.

Проектування складових елементів костюма

1. Класифікація сучасного одягу.
2. Структура типового процесу проектування одягу.
3. Характеристика основних покроїв плечових виробів та форм рукавів.
4. Основні конструктивні лінії у плечовому одязі.
5. Характеристика методів формоутворення швейних виробів.
6. Характеристика формоутворюючих елементів плечового жіночого одягу.
7. Характеристика прийомів конструктивного моделювання деталей конструкції.
8. Сутність понять покрій, силует, форма одягу. Характеристика розмірів тіла людини та конструкції одягу.
9. Характеристика видів прибавок та припусків, що використовуються при конструюванні одягу.
10. Характеристика опорних поверхонь фігури людини. Конструктивні пояси.
11. Характеристика зовнішньої форми та конструкції вшивного рукава. Вихідні дані при конструюванні вшивних рукавів.
12. Класифікація комірв жіночого одягу.
13. Класифікація застібки в плечовому одязі. Визначення величини борту для жіночого одягу.
14. Загальна схема робіт при типовому проектуванні нової моделі одягу.
15. Зміст опису художньо-технічного оформлення зразка моделі (приклад).
16. Типи систем моделей одягу.

17. Поняття комплект одягу. Відмінність поняття комплект одягу від костюма.
18. Поняття гарнітур одягу, ансамбль. Наведіть приклади.
19. Визначення поняття мода, костюм, стиль.
20. Послідовність створення колекції.
21. Методи розробки нових моделей одягу.
22. Принципи побудови колекції одягу.
23. Які особливості розробки промислової колекції?
24. Структура дизайн-проектування колекції моделей (етапи проектування).
25. Типи колекцій одягу.
26. Види творчих джерел.
27. Роль модних тенденцій в індустрії моди.
28. Інформаційні джерела для прогнозування модних тенденцій.
29. Етапи розробки графічної композиції колекції моделей.
30. Розробка технічних рисунків моделей колекції. Визначення поняття «технічний рисунок».
31. Класифікація сучасного одягу.
32. Характеристика методів формоутворення швейних виробів.
33. Характеристика формоутворюючих елементів плечового жіночого одягу.
34. Характеристика прийомів конструктивного моделювання деталей конструкції.
35. Характеристика видів прибавок та припусків, що використовуються при конструюванні одягу.
36. Характеристика опорних поверхонь фігури людини. Конструктивні пояси.
37. Класифікація комірв жіночого одягу.
38. Класифікація застібки в плечовому одязі. Визначення величини борту для жіночого одягу.
39. Загальна схема робіт при типовому проектуванні нової моделі одягу.

Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва

1. Задачі та види робіт конструкторської підготовки виробництва.
2. Підготовка нових моделей одягу до запуску у виробництво.
3. Розробка проектно-конструкторської документації та її склад.
4. Види промислових лекал.
5. Характеристика вихідних даних для розробки лекал-оригіналів (лекал-еталонів).
6. Послідовність розробки лекал-оригіналів (лекал-еталонів) на основні деталі.
7. Вимоги до оформлення контрольних лекал / лекал-еталонів.
8. Принципи побудови лекал похідних деталей з основних матеріалів.
9. Принципи побудови лекал похідних деталей з підкладкових матеріалів.
10. Принципи побудови лекал похідних деталей з прокладкових матеріалів.
11. Вимоги до побудови допоміжних лекал та їх види.
12. Склад та зміст технічного опису на модель.
13. Характеристика способів градації лекал деталей конструкцій.

14. Вимоги до технологічності конструкцій.
15. Правила відпрацювання конструкцій одягу на технологічність.
16. Аналіз трудомісткості конструкції моделей одягу на стадіях проектування.
18. Характеристика уніфікації та її видів.
19. Характеристика об'єктів уніфікації.
20. Приклади використання суцільно кроєних деталей.
21. Приклади заміни методу «дія на тонку структуру матеріалу» обробки на конструктивний метод.
22. Аналіз трудомісткості моделей на стадії розробки ескізу

2D та 3D технології у fashion-індустрії

1. Які основні передумови створення САПР у швейній промисловості?
2. За якими двома напрямками розвивається сьогодні комп'ютеризація інженерної діяльності?
3. З дотриманням якого основного принципу створюються САПР?
4. Що забезпечує модульна структура САПР?
5. Що означає поняття «модуль»?
6. На що були зорієнтовані перші САД- системи?
7. Якою системою є САПР як об'єкт проектування?
8. Яка основна функція САПР?
9. Які режими проектування в САПР розрізняють в залежності від ступеня участі людини і використання комп'ютерної техніки?
10. Що таке автоматичний режим проектування?
11. Що таке автоматизований режим проектування?
12. Що таке діалоговий режим проектування?
13. Що таке інтерактивний режим проектування?
14. Які три основних види користувачів виділяють в САПР?
15. Хто такі розробники САПР? Які функції вони виконують?
16. Хто такі прикладні програмісти, як користувачі САПР? Які функції вони виконують?
17. Хто такі проектувальники, як користувачі САПР? Які функції вони виконують?
18. Що є складовими структурними частинами САПР, жорстко зв'язаними з організаційною структурою проектної організації?
15. Що таке «підсистема САПР»?
16. Як поділяються підсистеми САПР за призначенням?
17. Які підсистеми відносяться до обслуговуючих? Яке їх призначення?
18. Які підсистеми відносяться до проектувальних? Яке їх призначення?
19. З яких компонентів складається повне забезпечення САПР?
20. Що визначає методичне забезпечення (МЗ) САПР?
21. На які питання дає відповідь методичне забезпечення САПР?
22. Що відноситься до технічного забезпечення (ТЗ) САПР?
23. Яке призначення математичного забезпечення (МЗ) САПР?
24. Що являє собою програмне забезпечення (ПЗ) САПР?

25. На які види ділиться програмне забезпечення (ПЗ) САПР?
26. Що належить до інформаційного забезпечення (ІЗ) САПР?
27. На які види поділяється інформаційне забезпечення (ІЗ) САПР?
28. Що належить до лінгвістичного забезпечення (ЛЗ) САПР?
29. На які види діляться САПР в залежності від специфіки задач проектування?
30. На які види діляться САПР за типом простору дії?
31. На які види діляться САПР за ступенем параметризації?
32. Які САПРо є продуктом українських виробників?
33. Які САПРо є продуктом закордонного виробництва?
34. Які критерії вибору САПР для швейного виробництва?
35. Які критерії вибору САПР є важливішими для малих швейних підприємств?
36. Що таке комп'ютерна графіка?
37. Що таке векторна графіка? Які переваги та недоліки векторної графіки?
38. Що таке растрова графіка? Які переваги та недоліки растрової графіки?
39. Що таке графічний редактор?
40. Якими способами в автоматизованому режимі можуть бути одержані ескіз або технічний рисунок?
41. Які функції можуть виконувати підсистеми САПРо, які автоматизують роботу художника – модельєра?

Технологія виготовлення виробів з різних матеріалів

1. Асортимент трикотажних виробів, їх характеристика та особливості методів обробки.
2. Асортимент і властивості трикотажних полотен.
3. Особливості підготовки до розкрою і розкрою трикотажних полотен
4. Методи з'єднання деталей трикотажних виробів.
5. Аналіз методів обробки основних вузлів жіночих білизняних трикотажних виробів (комбінації, нічні сорочки, майки, труси, панталони і т.д.).
6. Методи обробки та складання основних вузлів чоловічих білизняних трикотажних виробів (фуфайок , майок , трусів , кальсонів та ін.).
7. Методи обробки та складання основних вузлів дитячих білизняних трикотажних виробів (майки , труси , футболки і т.д.).
8. Аналіз методів обробки вузлів верхніх трикотажних виробів (вузли та операції початкової обробки та обробки кишень).
9. Методи обробки бортів і застібок верхніх трикотажних виробів.
10. Методи обробки комірв і горловин верхніх трикотажних виробів.
11. Методи обробки рукавів, бічних і плечових зрізів і низу верхніх трикотажних виробів.
12. Асортимент і загальна характеристика білизни і виробів для новонароджених. Особливості методів обробки.
13. Методи обробки білизни і виробів для новонароджених, складальні схеми вузлів, види оздоблень і методи з'єднання їх з виробом.
14. Характеристика обладнання, що застосовується.

15. Напрями вдосконалення методів обробки білизни.
16. Асортимент корсетних виробів, їх характеристика та особливості обробки.
17. Характеристика матеріалів, що застосовуються для виготовлення корсетних виробів. Засоби для скріплення, фурнітура.
18. Матеріали, що застосовуються при виготовленні корсетних виробів.
19. Методи обробки корсетних виробів: складальні схеми вузлів корсетних виробів, з'єднання деталей.
20. Напрями вдосконалення методів обробки корсетних виробів.
21. Характеристика пакетів матеріалів при виготовленні плащів і курток.
22. Особливості виготовлення виробів з плащових матеріалів та матеріалів з плівковим покриттям.
23. Характеристика операцій початкової обробки у виробах з плащових матеріалів (складальні схеми вузлів).
24. Аналіз методів обробки кишень у виробах плащового асортименту.
25. Аналіз методів обробки кишень у виробах курточного асортименту.
26. Аналіз методів обробки комірів у виробах плащового асортименту.
27. Аналіз методів обробки комірів у виробах курточного асортименту.
28. Аналіз методів обробки бортів і застібок у виробах плащового асортименту.
29. Аналіз методів обробки бортів і застібок у виробах курточного асортименту.
30. Аналіз методів обробки рукавів у виробах плащового асортименту.
31. Аналіз методів обробки рукавів у виробах курточного асортименту.
32. Асортимент швейних виробів з натурального та штучного хутра. Їх характеристика та особливості технологічної обробки.
33. Характеристика операцій початкової обробки виробів з натурального хутра, обробка дрібних деталей.
34. Характеристика методів обробки кишень у виробах з натурального хутра.
35. Характеристика методів обробки бортів і застібок у виробах з натурального хутра.
36. Характеристика методів обробки комірів у виробах з натурального хутра.
37. Характеристика методів обробки рукавів у виробах з натурального хутра.
38. Характеристика методів обробки кишень у виробах з штучного хутра.
39. Характеристика методів обробки комірів у виробах з штучного хутра.
40. Характеристика методів обробки бортів і застібок у виробах з штучного хутра.
41. Асортимент виробів з натуральної та штучної шкіри. Їх характеристика та особливості технологічної обробки.
42. Характеристика методів обробки кишень у виробах з натуральної шкіри.
43. Характеристика методів обробки комірів у виробах з натуральної шкіри.
44. Характеристика методів обробки бортів і застібок у виробах з натуральної шкіри.
45. Характеристика методів обробки рукавів у виробах з натуральної шкіри.
46. Характеристика методів обробки утеплених виробів з натуральної шкіри.

47. Характеристика асортименту спеціального одягу та матеріалів, що застосовуються для її виготовлення. Особливості технології виготовлення.
48. Основні вимоги до з'єднань деталей спеціального одягу.
49. Характеристика методів обробки кишень в спеціальному одязі.
50. Характеристика методів обробки застібок у спеціальному одязі.
51. Характеристика методів обробки комірів і горловини в спеціальному одязі.
52. Характеристика методів обробки рукавів в спеціальному одязі.
53. Характеристика методів обробки основних вузлів спеціального одягу курточного асортименту.
54. Характеристика методів обробки основних вузлів утепленого спеціального одягу.
55. Характеристика методів обробки основних вузлів спеціального одягу поясної групи.

ПРОЕКТУВАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ

Антропометрія та основи біомеханіки

1. Антропометричні дослідження стоп: методики та програми проведення досліджень.
2. Перша закономірність в розмірних ознаках стоп: математичне та графічне її представлення.
3. Друга закономірність у розмірних ознаках стоп: поняття «кореляційної решітки».
4. Третя та четверта закономірності в розмірних ознаках стоп: коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок стоп.
5. Типологія стоп: вихідні закономірності.
6. Межа відчуття та інтервал байдужості: методи визначення.
7. Основні параметри колодки по довжині, ширині та обхвату: вихідні дані та формули для розрахунку $D_{\text{сліду}}$, $Ш_{\text{сліду}}$, та $O_{\text{колодки}}$.
8. Проектування сліду колодки: вихідні контури; сумарний припуск у носковій частині та зсув устілки в п'ятковій – формули для їх розрахунків та фактори, які їх визначають; особливості проектування сліду для різних типів взуття.
9. Рівняння Зибіна Ю.П. для визначення різних параметрів колодок; фактори, які їх визначають.

Проектування складових елементів костюма

1. Головні ознаки класифікації взуття. Взуття основних та додаткових типів.
2. Класифікація взуттєвих колодок: за конструкцією, технологічним призначенням, матеріалами, асортиментним призначенням, розшифровка індексу-фасону колодки за ГОСТ 3927.
3. Системи нумерації взуття (метрична, штихмасова, дюймовая): вихідні

розміри та одиниці виміру; інтервал між суміжними номерами; їх переваги та недоліки; формули взаємозв'язку між ними.

4. Конструктивна характеристика швів, які з'єднують деталі верху взуття: поняття рівномічного шва; рівняння для розрахунку міцності шва; фактори, які визначають міцність швів; схеми різних видів швів.
5. Методи одержання розгорток з поверхонь колодок: етапи; переваги та недоліки; сучасні методи; зіставлений аналіз різних методів.
6. Системи проектування моделей взуття: етапи; переваги та недоліки; сучасні методи з використанням ПК; зіставлений аналіз різних методів.
7. Визначення терміну “канон”. Характеристика основних пропорцій людського тіла та “золотого перерізу”. Пропорції у взутті.
8. Проектування моделей взуття за копіювально-графічною системою: етапи; поняття базисних, контрольних та допоміжних ліній; формули, за якими вони визначаються; конструктивна сітка креслення.
9. Особливості проектування в різних видах взуття: лінії перегину союзки, п'яtkового заокруглення та верхнього канта; п'яtkової частини шкіряної підкладки; задника та підноски.
10. Основні принципи проектування внутрішніх та проміжних деталей верху. Фактори, які їх визначають.
11. Основні принципи проектування туфель з відкритими ділянками: лінії перегину союзки, різних варіантів ременів (зап'яtkового, ЧПР, надпідйомного, надщиколоткового), задинки. Ступені відкритості туфельних конструкцій. Варіанти моделей туфель з відкритими ділянками (п'яtkовою, геленковою та носковою частинами).
12. Засоби художньої виразності в сучасних колекціях взуття та аксесуарів: класифікація ліній та форм, фактура матеріалу, орнамент та особливості його побудови, декоративне оздоблення шкіряного взуття та аксесуарів. Особливості застосування кольору в сучасних модних колекціях взуття.
13. Методи проектування в формоутворенні виробів. Комбінаторні методи формоутворення. Метод модульного проектування. Метод деконструкції. Образно-асоціативний підхід до проектування костюма.

Основи fashion-індустрії

1. Базові сегменти fashion-індустрії: структура та професії індустрії моди; визначення Pret-a-Porter, HauteCouture, Cruise (resort), Capsulecollection, SS, Fall, Pre-fall, Mass-market (Fastfashion).
2. Світові особистості, як законотворці ключових базисів fashion-індустрії: Чарльз Ворт, Коко Шанель, Крістобаль Баленсиага, Ельза Скіапареллі, Ів Сен Лоран, Крістіан Діор, Пако Рабан. Надайте короткий опис внеску кожного у світову індустрію моди.
3. Топові бренди індустрії моди різних сегментів: mass-market (бренди групи Inditex, H&M, Uniclo та ін.), Pret-a-Porter, HauteCouture, моно

- бренди (однієї товарної групи), бренди streetfashion. Наведіть приклади, унікальність.
4. Інсайдери моди: видавці, баєри, стилісти, фотографи, маркетологи, стилісти, пірщики, блогери тощо (наведіть приклади представників різних сегментів України і світу, особливості стилю роботи).
 5. Методи прогнозування в індустрії моди та ключові світові тренд-агенції.
 6. Етапи процесу прогнозування трендів.
 7. Позиціонування бренду у fashion-індустрії: цільова аудиторія, унікальна торгова пропозиція, методи просування, імідж бренду.
 8. Інструменти маркетингових комунікацій в індустрії моди: програми лояльності і стимулювання збуту, реклама, акції, знижки, спеціальні пропозиції, таргет- маркетинг (надати визначення поняттям та навести приклади з fashion-індустрії).
 9. Візуальний мерчандайзинг в індустрії моди: розміщення обладнання та товарів, освітлення магазину, закони зорового сприйняття товару, оформлення вітрин та експозиції.
 10. Просування Fashion бренду в інтернеті: соцмережі, контекстна та ти зерна реклама, партнерські програми, SMM, CRM, E-mail маркетинг, медіа-планування, інтернет-магазини та маркет-плейси, E-CommerceExport.

Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва

1. Методика розрахунку потреби взуттєвої фабрики в основних матеріалах.
2. Обладнання і сучасна технологія розкроювання взуттєвих матеріалів.
3. Транспортні засоби, що застосовуються в розкрійному цеху.
4. Організація робочого місця розкрійника.
5. Порядок проектування цеху виготовлення взуття.
6. Компоновка потоків виробничих цехів взуттєвої фабрики.
7. Компонування транспортних пристроїв і обладнання у складальному цеху.
8. Основні частини будівель і їх конструктивне вирішення.
9. Призначення й властивості будівельних матеріалів.
10. Методика розрахунку оптимальної потужності складальних потоків взуттєвої фабрики.
11. Розташування обладнання в основних цехах взуттєвої фабрики з урахуванням потреб охорони праці, техніки безпеки і санітарних норм.
12. Компоновка обладнання і організація виробництва взуття за системою "RINK".

2D та 3D технології у fashion-індустрії

1. Універсальні графічні системи просторового моделювання.
2. Спеціалізовані взуттєві 2d – САПР. Характеристика та завдання які ними вирішуються.

3. Сучасні системи просторового проектування взуття. Характеристика та завдання які ними вирішуються.
4. Методика і етапи просторового проектування верху взуття в середовищі CrispinShoeMaker.
5. Методика і етапи просторового проектування низу взуття в середовищі CrispinShoeMaker.
6. Основи полігонального просторового моделювання і особливості його застосування в сучасних програмних системах. Приклади реалізації полігонального моделювання.
7. Сучасні алгоритми просторового моделювання та реалізація їх в САПР.
8. NURBS поверхні та використання їх в просторовому моделюванні.
9. Сплайнове моделювання і особливості його застосування в сучасних програмних системах. Приклади реалізації сплайнового моделювання.
10. Методи просторового моделювання складних систем.
11. Методика 2Д та 3Д моделювання в Rhinoceros. Засоби представлення тривимірних об'єктів.
12. Види представлення тривимірних об'єктів в сучасних системах просторового моделювання

Технологія виготовлення виробів з різних матеріалів

1. Технологічні системи та технологічні процеси, як економічні об'єкти. Основні поняття про виробничий та технологічний процеси. Класифікація процесів сучасної технології, які використовуються для обробки матеріалів та виробів індустрії моди.
2. Теоретичні аспекти сучасного виробництва. Типи виробництв та їх ознаки. Переваги та недоліки мало-багатомноменклатурних виробництв. Характеристика виробів виробництв, особливості, ознаки.
3. Технологічна система виробництва. Управлінська та виробнича структура промислового підприємства (схематично).
4. Конструкторська підготовка виробництва. Зміст, етапи, особливості конструкторської підготовки виробництва. Розробка і постановка продукції на виробництво.
5. Технологічна підготовка виробництва. Зміст, етапи, особливості технологічної підготовки виробництва. Основи раціонального використання матеріалів. Описати основні етапи виробництва виробів (розкрій, обробка, складання заготовки, складання виробу).
6. Виробничий процес та його елементи. Загальні відомості про виробничий процес. Терміни ТП, ТО, операція, прохід, марнохід, позиція, тощо.
7. Формування парку обладнання для виготовлення виробів ІМ. Основні етапи виробництва та групи машин. Класифікація обладнання, технічні характеристики.
8. Сучасні матеріали для виробництва виробів ІМ. Загальні відомості про матеріали. Класифікація сировини. Властивості. Вади на матеріалах.

9. Фурнітура для виробів ІМ. Загальні відомості про фурнітуру. Класифікація видів фурнітури за ознаками. Матеріали для виробництва фурнітури. Властивості. Вимоги.
10. Сучасні методи опорядження виробів. Загальні відомості про опорядження виробів. Фарби, лаки, апретури, воски. Властивості і вимоги до засобів для опорядження виробів.

РОЗДІЛ 2. Фахове спрямування – Проектування взуття та галантерейних виробів.

КОНСТРУЮВАННЯ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ

Основи прикладної антропології

1. Антропометричні дослідження стоп: методики та програми проведення досліджень.
2. Антропометричні дослідження кистей рук: методики та програми проведення досліджень.
3. Перша закономірність в розмірних ознаках стоп: математичне та графічне її представлення.
4. Друга закономірність у розмірних ознаках стоп: поняття «кореляційної решітки».
5. Третя та четверта закономірності в розмірних ознаках стоп: коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок стоп.
6. Перша закономірність у розмірних ознаках кистей рук: математичне та графічне її представлення.
7. Друга закономірність у розмірних ознаках кистей рук: поняття «кореляційної решітки».
8. Третя та четверта закономірності в параметрах кистей рук: коефіцієнти розташування характерних анатомічних точок кистей залежно від її довжини.
9. Типологія стоп: вихідні закономірності.
10. Межа відчуття та інтервал байдужості: методи визначення.
11. Виділення (групування) кистей рук: вихідні закономірності: поняття середньотипових, середньо-середніх та кистей додаткових типів.
12. Основні параметри колодки по довжині, ширині та обхвату: вихідні дані та формули для розрахунку $D_{\text{сліду}}$, $Ш_{\text{сліду}}$, та $O_{\text{колодки}}$.
13. Проектування сліду колодки: вихідні контури; сумарний припуск у носковій частині та зсув устілки в п'ятковій – формули для їх розрахунків та фактори, які їх визначають; особливості проектування сліду для різних типів взуття.
14. Рівняння Зибіна Ю.П. для визначення різних параметрів колодок; фактори, які їх визначають.
15. Розмірно-повнотний асортимент взуття: теоретичне підґрунтя, вихідні дані, етапи та методи розрахунків (їх переваги та недоліки).

Основи конструювання виробів зі шкіри

16. Головні ознаки класифікації взуття. Взуття основних та додаткових типів.
17. Класифікація взуттєвих колодок: за конструкцією, технологічним призначенням, матеріалами, асортиментним призначенням, розшифровка індексу-фасону колодки за ГОСТ 3927.
18. Системи нумерації взуття (метрична, штихмасова, дюймова): вихідні

розміри та одиниці виміру; інтервал між суміжними номерами; їх переваги та недоліки; формули взаємозв'язку між ними.

19. Конструктивна характеристика швів, які з'єднують деталі верху взуття: поняття рівномічного шва; рівняння для розрахунку міцності шва; фактори, які визначають міцність швів; схеми різних видів швів.
20. Методи одержання розгортки з поверхонь колодок: етапи; переваги та недоліки; сучасні методи; зіставлений аналіз різних методів.
21. Системи проектування моделей взуття: етапи; переваги та недоліки; сучасні методи з використанням ПК; зіставлений аналіз різних методів.
22. Параметризація видів взуття: зв'язок між довжиною стопи та основними параметрами туфель, напівчеревиків, черевиків, літнього та домашнього взуття.
23. Проектування моделей взуття за графічно-копіювальною системою: етапи; поняття базисних, контрольних та допоміжних ліній; формули, за якими вони визначаються; конструктивна сітка креслення.
24. Особливості проектування в різних видах взуття: лінії перегину союзи, п'яткового заокруглення та верхнього канта; п'яткової частини шкіряної підкладки; задника та підноски.
25. Основні принципи проектування внутрішніх та проміжних деталей верху. Фактори, які їх визначають.
26. Проектування плоских деталей низу: вихідні контури; розрахунки вихідних параметрів, фактори, які їх визначають; особливості проектування підшов з язичком та крокулем.
27. Серійне градирування шаблонів деталей: закономірності, які є вихідною теоретичною базою; основні вихідні дані; розрахунки вихідних параметрів; різні способи градирування, їх переваги та недоліки.
28. Градирування шаблонів деталей взуття механічним способом, розрахунки установчих чисел по довжині та ширині. Особливості градирування деталей з постійними припусками та контурів деталей, які мають радіуси кривизни. Сучасні способи градирування за допомогою ПК.
29. Матеріаломісткість взуття: фактори, які її визначають; розрахунки теоретичної норми використання матеріалу та економічності нової моделі взуття.
30. Трудомісткість взуття: вихідні дані та рівняння для розрахунків; фактори, які її визначають.

ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБІВ ЗІ ШКІРИ

1. Типові схеми суміщення деталей верху і низу взуття, системи розкрою: шкір, рулонних і листових матеріалів.
2. Прямолінійно-поступальна система розкрою: побудова модельних шкал, поняття і розрахунок укладуваності деталей і комплектів.
3. Види відходів розкрою, визначення їх величини; рівняння балансу для різних варіантів розкрою.
4. Поняття і розрахунок відсотка використання шкір для верху і низу

взуття та норм витрат на деталі і комплект (фактична, планова і розрахункова величина).

5. Розкрійні властивості шкір для верху, топографія тягучості, вимоги до деталей крою; основи комбінування моделей при розкрої, розрахункові формули.
6. Розкрійні властивості рулонних матеріалів: тягучість у двох напрямках, типові схеми розкрою, поняття корисної і оптимальної ширини; розрахунок відсотка використання.
7. Етапи різання (основні положення), способи різання: на опорі та з подаванням на рухомий і нерухомий ніж, переваги і недоліки кожного способу.
8. Основний різальний інструмент: різакі, фрези, шліфувальні матеріали, їх класифікація та застосування.
9. Теоретичні основи процесу формування розтягненням, коефіцієнт посадки носка; операції обтягування та затягування заготовок, кріпи телі.
10. Обтягувально-затягувальний та безобтягувальний способи формування заготовок, застосування, переваги і недоліки кожного, устаткування.
11. Чинники, які впливають на міцність ниткових швів; способи з'єднання деталей верху в заготовку, типи ниткових швів, голки, нитки, їх підбір.
12. Типи швів з'єднання заготовок з рантами і підошвами; чинники, що впливають на міцність з'єднання; голки, шила, нитки, устаткування.
13. Кінетика і динаміка процесу зволоження. Спосіб зволоження деталей верху пароповітряною сумішшю, режими процесу, установки.
14. Способи зволоження: контактний та під тиском, застосування, переваги і недоліки, режими процесу, устаткування.
15. Теоретичні основи процесу сушіння, криві сушіння та швидкості сушіння. Основні способи сушіння (радіаційний, радіаційно-конвективний, контактний, вакуумний).
16. Сутність процесу волого-теплової обробки заготовок, переваги і недоліки порівняно з іншими способами сушіння, режими процесу, устаткування.
17. Теоретичні положення процесу склеювання, поняття адгезії, когезії, аутогезії; чинники, які впливають на міцність клейового шва.
18. Розчинні клеї для основного склеювання: поліхлоропреновий і поліуретановий, склад, технологія та режими використання, устаткування для активації і склеювання.
19. Клеї-розплави: поліамідні, поліефірні, ельвакси, їх складові, особливості використання, режими, устаткування для нанесення і склеювання.
20. Сутність процесів лиття; способи лиття термопластів і термоеластопластів, режими, устаткування.
21. Лиття поліуретанів – рідинне формування, особливості процесу, склад литтєвої композиції, режими процесу, устаткування.
22. Сутність процесів опорядження верху і низу готового взуття,

опоряджувальні матеріали: апретури, лаки, фарби, воски, режими їх застосування.

23. Сутність операцій оброблення деталей верху, технологічні нормативи, режими, устаткування.
24. Загальні операції оброблення деталей низу взуття, нормативи, режими, устаткування.
25. Основні положення та етапи проєктування технологічних процесів складання заготовок і взуття (на прикладі туфель човник клейового методу кріплення).
26. Способи оброблення верхнього канта заготовок і варіанти укріплення п'яtkового шва, порівняльна оцінка їх технологій, типи швів, устаткування.
27. Технологічний процес підготовки заготовок до формування: I група операцій, нормативи, режими, устаткування; варіанти технології зволоження та використання підносків і задників з різних матеріалів.
28. Технологічний процес формування заготовок: II група операцій, нормативи, режими, устаткування, варіанти технології затягування, формування сліду і сушіння.
29. Технологічний процес підготовки сліду та кріплення підошов і каблуків: III і IV групи операцій, нормативи, режими, устаткування, варіанти технологій кріплення каблуків різної висоти та матеріалів.
30. Технологічний процес опорядження готового взуття: V група операцій, нормативи, режими, устаткування, варіанти технологій опорядження заготовок і низу із різних матеріалів.

РОЗДІЛ 3. Фахове спрямування - Технології та дизайн трикотажу.

1. Дати характеристику й проаналізувати процес петлетворення при трикотажному способі. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах при трикотажному способі?
2. Дати характеристику й проаналізувати процес петлетворення при в'язальному способі. Як можна змінювати довжину нитки у петлі на машинах при в'язальному способі?
3. Проаналізувати особливості основов'язального процесу петлетворення на машинах з крючковими голками. Визначити, від яких факторів залежить довжина нитки в петлі на основов'язальних машинах.
4. Проаналізувати особливості основов'язального процесу петлетворення на машинах зі складеними голками. Визначити, від яких факторів залежить довжина нитки в петлі на основов'язальних машинах.
5. Проаналізувати особливості в'язально-в'язального послідовного процесу петлетворення без розподілу на плосков'язальних машинах. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах?

6. Аналіз будови та властивостей трикотажу головних кулірних переплетень (розпускальність, закручуваність, розтяжність, міцність). Теоретична модель трикотажу переплетення гладь та методи проектування параметрів.
7. Аналіз будови та властивостей трикотажу одинарних похідних основ'язаних переплетень двотрико та тритрико. Дати графічні та аналітичні записи цих переплетень.
8. Аналіз будови та властивостей одинарних головних основ'язаних переплетень ланцюжок, трико, атлас. Дати графічні та аналітичні записи переплетень.
9. Аналіз будови та властивостей трикотажу похідних кулірних переплетень. Визначити, як впливає структура переплетень на такі властивості трикотажу, як розпускальність, закручуваність, розтяжність.
10. Кулірний гладкий і перемінний платирований трикотаж. Будова, властивості, правила платировки. Назвіть способи вироблення кулірного трикотажу перемінного платированого переплетення.
11. Основ'язаний трикотаж платированих переплетень. Будова, властивості трикотажу гладкої та перемінної платировки. Способи вироблення (правила платировки).
12. Будова та властивості одинарного та подвійного гладкого трикотажу пресових переплетень (фанг, напівфанг). Графічний запис, приклад зі схематичним розставленням клинів. Способи одержання на машинах з крючковими та язичковими голками.
13. Кулірний трикотаж жакардових переплетень, його види та принцип вироблення.
14. Основ'язаний трикотаж жакардових переплетень, його види та принцип вироблення.
15. Способи вироблення кулірного трикотажу футерованих переплетень на машинах з крючковими та язичковими голками. Навести приклади.
16. Способи вироблення кулірного трикотажу плюшевих переплетень на машинах з крючковими та язичковими голками.
17. Способи вироблення основ'язаного трикотажу плюшевих переплетень на одно- та двофонтурних основ'язальних машинах.
18. Трикотаж філейних переплетень, його види і способи вироблення. Характеристика сітківиробів на базі філейного переплетення.
19. Проаналізувати способи виробництва трикотажних виробів та дати їх техніко-економічну оцінку.
20. Розробити та проаналізувати структуру початкових рядів при в'язанні виробу на панчішному автоматі ЧА.
21. Розробити та обґрунтувати в'язання перехідних рядів на плосков'язальних машинах.

22. Проаналізувати технологію в'язання класичної п'ятки на односистемному панчішному автоматі.
23. Проаналізувати групи та види панчішних виробів.
24. Проаналізувати види мисків панчішно-шкарпеткових виробів та способи їх в'язання.
25. Проаналізувати умови взаємодії п'ятки робочого органу при послідовному процесі петлетворення з клином в'язального замка та встановити вимоги до механічного та технологічного кутів кулірування.
26. Проаналізувати взаємодію робочих органів котонної машини при петлетворенні та встановити вплив їх розмірів на величину їх переміщень.
27. Проаналізувати взаємодію робочих органів круглопанчішного автомата та встановити вплив їх розмірів на продуктивність автомату.
28. Проаналізувати взаємодію робочих органів основов'язальних машин з крючковими голками та встановити вплив розмірів голки на продуктивність в'язальної машини.
29. Проаналізувати умови пасивної ниткоподачі на в'язальних машинах та встановити складові, які обумовлюють величину натягу нитки.
30. Проаналізувати принцип дії дискового та барабанного механізму візерункотворення та встановити їх технологічні можливості.
31. Охарактеризувати види науково-дослідних (НДР) робіт та їх типи за призначенням.
32. Проаналізувати особливості технологічних процесів у трикотажній промисловості, які вимагають застосування спеціальних приладів для досліджень.
33. Охарактеризувати етапи НДР і дати коротку їх характеристику.
34. Дати характеристику методичної програми НДР
35. Класифікація математичних моделей як вищої форми представлення результатів НДР.
36. Дати характеристику методів одержання математичних моделей.
37. Дати порівняльну характеристику видів експерименту.
38. Охарактеризувати методи планування активного експерименту.
39. Охарактеризувати умови достатні і необхідні для застосування методу найменших квадратів при обробці даних активного експерименту.
40. Охарактеризувати задачі первинної обробки результатів попереднього експерименту.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПИСЬМОВИХ ВІДПОВІДЕЙ
НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ
МАГІСТР
ЗА ОСВІТНЬОЮ ПРОГРАМОЮ ІНДУСТРІЯ МОДИ**

Розділ 1. Фахове спрямування - Індустрія моди.

Приймальна комісія оцінює письмові відповіді вступника на кожне завдання окремо.

Відповіді на теоретичні питання оцінюються так:

Шкала оцінювання		Критерії оцінювання
I питання	II питання	
80	80	Правильна вичерпна відповідь на поставлене запитання, продемонстровано глибокі знання понятійного апарату і літературних джерел, уміння аргументувати свою відповідь, наведено приклади
60	60	В основному відповідь на поставлене питання правильна, але є несуттєві неточності
40	40	Відповідь на поставлене питання загалом наведено, але не має переконливої аргументації відповіді, характеристики певних об'єктів
20	20	Відповідь показує посереднє знання основного програмного матеріалу, містить суттєві помилки при трактуванні понятійного апарату
0	0	Відповідь неправильна або відсутня

Максимальна кількість балів, яку вступник може отримати за відповіді на теоретичні питання, становить – 160 балів (по 80 балів за кожну відповідь).

Відповіді на тестові завдання оцінюються так:

Тестові питання містять одну правильну відповідь

✓ за кожну правильну відповідь вступник отримує 2 бали:

Максимальна кількість балів, яку вступник може отримати за відповіді на тестові завдання, становить – 40 балів.

Оцінка визначається як сума балів, отриманих вступником за відповіді на кожне питання білета.

Підсумкова шкала оцінювання:

Оцінка у балах	Оцінка за шкалою ESTS	Оцінка за національною шкалою
180-200	A	відмінно
160-179	B	добре
150-159	C	
120-149	D	задовільно
100-119	E	
0-99	F	не склав

РОЗДІЛ 2. Фахове спрямування – Проектування взуття та галантерейних виробів.

Приймальна комісія оцінює письмові відповіді вступника на кожне завдання окремо.

Відповіді на теоретичні питання оцінюються так:

Шкала оцінювання		Критерії оцінювання
I питання	II питання	
70	70	Правильна вичерпна відповідь на поставлене запитання, продемонстровано глибокі знання понятійного апарату і літературних джерел, уміння аргументувати свою відповідь, наведено приклади
60	60	В основному відповідь на поставлене питання правильна, але є несуттєві неточності
50	50	Відповідь на поставлене питання загалом наведено, але не має переконливої аргументації відповіді, характеристики певних об'єктів
40	40	Відповідь показує посереднє знання основного програмного матеріалу, містить суттєві помилки при трактуванні понятійного апарату
20	20	Відповідь на запитання неповна та містить суттєві помилки
0	0	Відповідь неправильна або відсутня

Максимальна кількість балів, яку вступник може отримати за відповіді на теоретичні питання, становить – 140 балів (по 70 балів за кожну відповідь).

Відповіді на тестові завдання оцінюються так:

Тестові питання містять одну правильну відповідь

✓ за кожну правильну відповідь вступник отримує 2 балів:

Максимальна кількість балів, яку вступник може отримати за відповіді на тестові завдання, становить – 60 балів.

Оцінка визначається як сума балів, отриманих вступником за відповіді на кожне питання білета.

Підсумкова шкала оцінювання:

Оцінка у балах	Оцінка за шкалою ESTS	Оцінка за національною шкалою
180-200	A	відмінно
160-179	B	добре
150-159	C	
120-149	D	задовільно
100-119	E	
0-99	F	не склав

РОЗДІЛ 3. Фахове спрямування - Технології та дизайн трикотажу.

Оцінювання відповіді на кожне питання здійснюється за 50-бальною шкалою. Максимальна кількість балів за вичерпні відповіді на обидва питання складає 200 балів.

Шкала оцінювання відповідей на питання

Шкала оцінювання відповідей на питання				Критерії оцінювання
перше питання	друге питання	третє питання	четверте питання	
5 0	5 0	5 0	5 0	Правильна вичерпна відповідь на поставлене запитання, продемонстровано глибокі знання понятійного апарату і літературних джерел, уміння аргументувати свою відповідь, наведено приклади
4 0	4 0	4 0	4 0	В основному відповідь на поставлене питання правильна, але є несуттєві неточності
3 0	3 0	3 0	3 0	Відповідь на поставлене питання загалом наведено, але не має переконливої аргументації відповіді, характеристики певних об'єктів
2 0	2 0	2 0	2 0	Відповідь показує посереднє знання основного програмного матеріалу, містить суттєві помилки при трактуванні понятійного апарату
1 0	1 0	1 0	1 0	Відповідь на запитання неповна та містить суттєві помилки
0	0	0	0	Відповідь неправильна або відсутня

Підсумкова шкала оцінювання

Оцінка в балах	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за національною шкалою
180-200	A	відмінно
160	B	добре
140	C	
120	D	задовільно
100	E	
0-80	F	не склав

Оцінка «А» (*Відмінно*) ставиться абітурієнту за відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок. У такому випадку письмова робота з фахового вступного випробування повинна містити вичерпну відповідь як на

теоретичні завдання фахового спрямування, так і на завдання науково-дослідного характеру з усіма необхідними рисунками чи кресленнями й правильним розв'язком технологічної задачі. Усі завдання білету повинні бути бездоганно та охайно виконані.

Оцінка «В» (*Дуже добре*) ставиться абітурієнту за виконання вище середнього рівня з кількома помилками. При цьому письмова робота повинна містити повну відповідь на теоретичні питання фахового спрямування і на завдання науково-дослідного характеру. Допускаються деякі неточності у розв'язку технологічної задачі та виконанні рисунків та під час відповіді на третє завдання.

Оцінка «С» (*Добре*) ставиться абітурієнту за у загальному вірне виконання з певною кількістю помилок. У такому разі можлива відсутність необхідних рисунків чи креслень при наданні повної відповіді на теоретичні питання. Передбачається припущення абітурієнтом декількох несуттєвих помилок під час відповіді на завдання науково-дослідного характеру та розв'язку технологічної задачі.

Оцінка «Д» (*Задовільно*) ставиться абітурієнту за непогане виконання завдання, але зі значною кількістю помилок. У такому разі відповідь на теоретичні питання за фахом не повні, завдання науково-дослідного характеру висвітлене не повністю, розв'язок задачі містить значну кількість суттєвих помилок.

Оцінка «Е» (*Достатньо*) ставиться абітурієнту за виконання завдання за мінімальним критерієм. У такому випадку можливе виконання лише двох завдань білету, або при наявності відповіді на усі завдання з припущенням грубих помилок та за відсутності необхідного графічного матеріалу чи правильного розв'язку технологічної задачі.

Оцінка «F» (*Не склав*) ставиться у випадку відсутності правильної відповіді на усі завдання білету. З такою оцінкою абітурієнт не може бути зарахованим на навчання за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Розділ 1. Фахове спрямування - Індустрія моди.

Базова література

1. Амирова Э.К. Технология швейных изделий: учебное пособие./ Э.К. Амирова, А.Т. Труханова, О.В. Сакулина, Б.С. Сакулин – 6-е изд. – М.: Издательский центр «Академия», 2012. – 512 с.
2. Бузов Б.А. Материаловедение в производстве изделий легкой промышленности (швейное производство) : учебное пособие./ Бузов Б.А., Алыменкова Н.Д. – М.: Издательский центр «Академия», 2010. – 448 с.
3. Гаркавенко С.С., Грищенко І.М., Коновал В.П., Скиба. // Екологічно орієнтовані технології виробництва шкіряних і хутрових матеріалів для створення конкурентоспроможних товарів: монографія / Частина 2 Теоретичні і практичні аспекти створення конкурентоспроможних виробів взуттєвої та галантерейної галузі. / Видавництво Фенікс, Київ, 2011,-304 с.
4. Данилкович Т.Г., Грищенко І.М., Гаркавенко С.С., Коновал В.П. та інші //Інноваційні технології виробництва шкіряних і хутрових матеріалів та виробів. / Видавництво Фенікс, Київ, 2012,-344 с.
5. Енциклопедія швейного виробництва : навчальний посібник / авт. ідеї та керівник проекту Н. Г. Савчук. – К. : «Саміт-книга», 2010. – 968с. : іл.
6. Ермаков А.С. Оборудование швейных предприятий. Часть 2. Машины-автоматы и оборудование в швейном производстве – М.: Издательский центр «Академия», 2009. – 240 с.
7. Каграманова И.Н. Технологические процессы в сервисе: Совершенствование технологи швейных изделий на основе средств малой механизации – М.: Изд-тво «Инфра-М», 2011.– 144 с.
8. Коновал В.П.,Гаркавенко С.С., Свістунова Л.Т., Альошкова С.М.,інші //Комплект навчально-методичних матеріалів для підготовки студентів до екзаменаційних випробувань/ Частина 7-К :КНУТД ,2010-86с.
9. Коновал В.П., Гаркавенко С.С., Свістунова Л.Т., Універсальний довідник взуттєвика:під редакцією Навчальний посібник –К:Лібра , 3 вид 2010-725с.
- 10.Конопальцева Н.М. Конструирование и технология изготовления одежды из различных материалов: В 2 ч. Ч. 1. Конструирование одежды : учебное пособие./ Конопальцева Н.М., Рогов П. И., Крюкова Н.А. – М.: Издательский центр «Академия», 2007. – 256 с.
- 11.Конопальцева Н.М. Конструирование и технология изготовления одежды из различных материалов: В 2 ч. Ч. 2. Технология изготовления одежды: учебное пособие./Конопальцева Н.М., Рогов П. И., Крюкова Н.А. – М.: Издательский центр «Академия», 2007. – 288 с
- 12.[Косинец И. Б.](#) Дефекты швейных изделий / И.Б. Косинец, Силаева – 1-е изд. – М.: Издательский центр «Академия», 2014. – 176 с.
- 13.Крючкова Г. А. Технология швейных изделий : в 2 ч. Ч. 1 : учебник для нач. проф. образования / Г. А. Крючкова. – 3-е изд., испр. – М. : Издательский центр «Академия», 2014. – 240 с.

14. Крючкова Г. А. Технология швейных изделий : в 2 ч. Ч. 2 : учебник для нач. проф. образования / Г. А. Крючкова. – 3-е изд., испр. – М. : Издательский центр «Академия», 2014. – 288 с.
15. Крючкова Г.А. Технология и материалы швейного производства: учебное пособие./Крючкова Г.А.–3-е изд.,стер.–М.: Издательский центр «Академия», 2011. – 384 с.
16. Крючкова Г.А. Технология швейно-трикотажных изделий : учебное пособие./ Крючкова Г.А. –М.: Издательский центр «Академия», 2009. –288с.
17. Орловський Б. В. Технологічне обладнання галузі (швейне виробництво) : навч. посіб. / Б. В. Орловський, Н. С. Абрінова. – К.: КНУТД, 2013. – 285 с.
18. [Силаева М.А.](#) Пошив изделий по индивидуальным заказам / М.А.Силаева – 10-е изд. – М.: Издательский центр «Академия», 2016. – 528 с.
19. [Силаева М.А.](#) Технология одежды В 2 ч. Ч. 1. Технология одежды: учебное пособие.: В 2 ч. Ч. 1/ М.А.Силаева – 2-е изд. – М.: Издательский центр «Академия», 2017. – 352 с.
20. [Силаева М.А.](#) Технология одежды В 2 ч. Ч. 1. Технология одежды: учебное пособие.: В 2 ч. Ч. 2 / М.А.Силаева – 2-е изд. – М.: Издательский центр «Академия», 2017. – 480 с.
21. Терская Л. А. Технология раскроя и пошива меховой одежды: учебное пособие./ Терская Л. А. –2-е изд., стер. – М.: Издательский центр «Академия», 2005. – 272 с.
22. Технология швейных изделий : учебник / [Э. К. Амирова, А. Т. Труханова, О. В. Сакулина, Б. С. Сакулин]. – 6-е изд., испр. – М. : Издательский центр «Академия», 2012. – 512 с.
23. Білоцька Л.Б., Кожелянка О.Ю. Технологія виготовлення швейних виробів з трикотажних полотен: Методичний посібник з дисципліни «Технологія швейних виробів» для студентів напрямку підготовки «Технологія виробів легкої промисловості» спеціальності 6.051602 „Швейні вироби” / Упор. Л.Б.Білоцька, О.Ю. Кожелянка — К. : КНУТД, 2011.— 78с.
24. Білоцька Л.Б., Лозовенко С.Ю. Технологія виготовлення швейних виробів з натурального хутра: Методичний посібник з дисципліни «Особливості технології виготовлення виробів з різних матеріалів» для студентів напрямку підготовки «Технологія виробів легкої промисловості» спеціальності 6.051602 „Швейні вироби”/Упор.Л.Б.Білоцька, С.Ю.Лозовенко — К. : КНУТД, 2013.— 90с.
25. Білоцька Л.Б., Лозовенко С.Ю. Технологія виготовлення швейних виробів з натуральної шкіри: Методичний посібник з дисципліни «Особливості технології виготовлення виробів з різних матеріалів» для студентів напрямку підготовки «Технологія виробів легкої промисловості» спеціальності 6.051602 „Швейні вироби” /Упор. Л.Б.Білоцька, С.Ю.Лозовенко — К. : КНУТД, 2013.— 56с.
26. Бузов Б. А. Материалы для одежды. Ткани : учеб. пособ. / Б. А. Бузов, Г. П. Румянцева. – М. : Форум :ИНФРА-М, 2012. – 224 с. (Высшее образование).

27. Бузов Б. А. Материаловедение в производстве изделий легкой промышленности (швейное производство): учебник для студ. высш. учеб. заведений / Б. А. Бузов, Н. Д. Алыменкова; под ред. Б. А. Бузова. – М.: Академия, 2008. – 448 с.
28. Иконникова Г.А. Конструирование и технология поясных изделий / Г.А. Иконникова, О.А. Сенаторова. – М.: Издательский центр «Академия», 2005. – 112 с.
29. Конфекціювання матеріалів для одягу : навч. посіб. / [Н. П. Супрун, Л. В. Орленко, Е. П. Дрегуляс, Т. О. Волинець]. – 2-ге вид., переробл. і доповн. – К.: Знання, 2008. – 246 с.
30. Слізков А.М., Луцик Р.В. Тлумачний словник з матеріалознавства та текстильних виробництв – К.: Арістей, 2004. – 304 с.
31. Стельмашенко В.И. Практикум по материалам для одежды и конфекционированию : учеб. пособ./ В. И. Стельмашенко [и др.]. – М.: Форум : ИНФРА-М, 2011. – 144 с. (Высшее образование).
32. Стельмашенко В.И., Розаренова Т.В. Материалы для одежды и конфекционирование – М.: Издательский центр «Академия», 2007. – 320 с
33. Франц В.Я., Исаев В.В. Иллюстрированное пособие по швейному оборудованию. М.: «Легкая индустрия», 1976.- 196 с. с ил.
34. Бегняк В.І. та ін.. Практикум з конструювання і проектування взуття: навчальний посібник.- Хмельницький: ХНУ, 2013. – 251 с.
35. Буй В. Х. Интерактивное автоматизированное проектирование внутренней формы, обуви на основе трехмерной антропометри стопы / В. Х. Буй, В. А. Фукин // Кожевенно-обувная промышленность – 2005 – № 3 – С. 36–39.
36. Горобець С.М. Основи комп'ютерної графіки: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 232 с.
37. Григорьева И.В. Компьютерная графика: Учебное пособие. – М.: МПГУ, 2012. – 298 с.
38. Колосніченко М.В. Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу: Навчальний посібник. / Колосніченко М.В., Зубкова Л.І., Пашкевич К.Л., Полька Т.О., Остапенко Н.В. та інш. – К.: ПП «НВЦ «Профі», 2014. – 386 с.
39. Колосніченко М.В., Щербань В.Ю., Проник К.Л. Комп'ютерне проектування одягу: Навчальний посібник. – К.: «Освіта України», 2010. – 236 с.
40. Комп'ютерні технології в проектуванні та виробництві виробів зі шкіри: Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт. (USM2) / Упорядник: Каменець С.Є. - К.: КНУТД, 2017. - 84с.
41. Конструювання виробів із шкіри: Методичні вказівки до виконання лабораторних і самостійних робіт з дисципліни «Основи конструювання виробів із шкіри» / Упор. : Чертенко Л.П., Кернеш В.П., Піляєв О.В.- К.: КНУТД, 2010. - 26с.

42. Кочесова Л.В. Сравнительный анализ принципов разработки модельных конструкций в различных САПР одежды // Техничко-технологические проблемы сервиса. – 2010. - №11. – С.80-84.
43. Литвинов В.В. Объектно-ориентоване моделювання при проектуванні вбудованих систем і систем реального часу. – Черкаси, 2011. – 379 с.
44. Максимова М.Т., Мартынова А.И. Интеграция 2D и 3D цифровой информации о форме и конструкции плечевой одежды. Сборник статей всероссийской научно-практической конференции молодых ученых «Молодая наука», г. Москва, 2010. - С. 9-10.
45. Проектування колодок та прес-форм: Методичні вказівки до виконання практичних та самостійних робіт в середовищі Delcam Crispin / Упорядник: Чертенко Л.П. - К.: КНУТД, 2014. - 60 с.
46. Бегняк В.І. та ін.. Практикум з конструювання і проектування взуття: навчальний посібник для ВНЗ - Хмельницький: ХНУ. 2013. – 251 с.
47. Каменець С.Є. Лисенко А.І. Учбово-методичний комплекс Проектування взуттєвого виробництва. -К, КНУТД, 2011 -139 с.
48. Колосніченко М.В., Зубкова Л.І., Пашкевич К.Л. та ін..Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу: Навчальний посібник-К.: ПП «НВЦ» «Профі», 2014.-386 с.
49. Малинська А.М., Пашкевич К.Л., Смирнова М.Р. та ін.. Розробка колекцій одягу: Навчальний посібник.-К. ПП «НВЦ» «Профі», 2014.-140 с.
50. Пашкевич К.Л. Проектування тектонічних форм одягу з урахуванням властивостей тканин: Монографія. К. ПП «НВЦ» «Профі»,
51. Славінська А.Л. Методи типового проектування одягу: навчальний посібник для ВНЗ-Хмельницький: ХНУ.2012-179 с.
52. Шершнева Л.П., Ларькина Л.В. Конструирование одежды (Теория и практика). М.: Форум-Инга-М.2016-288 с.
53. Енциклопедія швейного виробництва. К.: Самміт-книга. 2010-968с.
54. Збірник нормативних документів на вимоги до оформлення текстових та графічних документів / упор.: Н.Г. Савчук, В.П. Гордієнко.-К.: КНУТД.2001-188 с.
55. Збірник нормативних документів на контроль якості швейних виробів / упор.: Н.Г. Савчук, В.П. Гордієнко.-К.: КНУТД.2001-123 с.
56. Збірник нормативних документів на технічні вимоги до швейних виробів різного призначення/упор.:Н.Г. Савчук, В.П. Гордієнко.-К.: КНУТД.2001-101 с.
57. Збірник нормативних документів на умовні позначення та маркування у швейній галузі / упор.: Н.Г. Савчук, В.П. Гордієнко.-К.: КНУТД.2001-92 с.
58. Колісніченко М.В., Процик К.Л. Мода та одяг. Основи проектування та виготовлення одягу. Навч. посібник – К.: КНУТД.2011-238 с.
59. Конструирование одежды с элементами САПР / под. ред. Б.Б. Кобляковой. –М.: Легпромбытиздат. 1988-464 с.
60. Отраслевые технические нормы выработки по операциям сборки обуви.- т.1.2.-М. ІДНІИТЗІ Легпром, 1982

РОЗДІЛ 2. Фахове спрямування – Проектування взуття та галантерейних виробів.

Базова література

1. Коновал В.П., Гаркавенко С.С. Свістунова Л.Т. Універсальний до взуттєвика: Навчальний посібник. — К.: Лібра, 2005. — 725 с.
2. Омельченко Н.М., Коновал В.П. Класифікація виробів із шкіри. Підручк К.: КНУТД, — 2001. — 203 с.
3. Омельченко Н.М., Кернеш В.П., Коновал В.П. Основи проектуванн виробництва виробів із шкіри. Частина 1. — К.: КНУТД. -2009 -194 с.
4. Бегняк В.І. Основи конструювання і проектування виробів із шкіри. Навч. посібник. — Хмельницький: ТУП. — 2002. — 259 с.
5. Бегняк В.І. Практикум з конструювання і проектування взут Хмельницький: ТУП. — 2002. — 272 с.
6. Коновал В.П., Свістунова Л.Т., Олійникова В.В. Технологія взут виробництва: Підручник – К.: Либідь, 2003.—366 с.
7. Фукин В.А., Калита А.Н. Технология изделий из кожи: Учебник. Часть I.— М.: Легпромбытиздат, 1988.— 272 с.
8. Олійникова В.В., Біленко Н.Я., Свістунова Л.Т. Довідник-каталог взут. Частина 2. Складання заготовок верху взуття.— К.: КНУТД, 2000.— 380 с.
9. Шагапова И.М. Технология сборки заготовок и обуви. — М.: Легкая и ш промышленность, 1983.— 183 с.
10. Андреева О. А. Фізика та хімія протейнів : [підруч.] / О. А. Андреева. — К. : [КНУТД], 2003. — 223, [1] с.
11. Андреева О. А., Цеменко Г. В. Товарознавство шкіряно-хутрової сировини : навч. посіб. / Андреева О. А., Цеменко Г. В. — К. : Кондор, 2012. — 355, [40] с.
12. Данилкович А. Г. Технологія і матеріали виробництва шкіри : [навч. посіб.] / Данилкович А. Г., Мокроусова О. Р., Охмат О. А. — К. : Фенікс, 2009. — 578, [2] с.
13. Журавський В. А., Касьян Е. Є., Данилкович А. Г. Технологія шкіри та хутра: [підруч.] / В. А. Журавський, Е. Є. Касьян, А. Г. Данилкович. — К. : [ДАЛПУ]. — 1996. — 743, [1] с.
14. Інноваційні технології виробництва шкіряних і хутрових матеріалів та виробів: монографія / [Данилкович А. Г., Грищенко І. М., Ліщук В. І. та ін.] ; за ред. А. Г. Данилковича. — К. : Фенікс, 2012. — 344 с.
15. Основи створення сучасних технологій виробництва шкіри та хутра : монограф. / А. А. Горбачов, С. М. Кернер, О. А. Андреева [та ін.]. — К. : КНУТД, 2007. — 190 с.
16. Саблій Л. А. Фізико-хімічне та біологічне очищення висококонцентрованих стічних вод : монографія / Л. А. Саблій. — Рівне : НУВГП, 2013.— 290 с.
17. Промислова екологія : навчальний посібник / С. О. Апостолук, В. С. Джигирей, І. А. Соколовський та ін. — 2-ге вид., виправл. І доповн. — К. : Знання, 2012. — 430 с.

Допоміжна література

1. Андрианова Г. П. Химия и физико-химия высокомолекулярных соединений в производстве искусственной кожи, кожи и меха : [учеб. для вузов, 3-е изд., перераб. и доп.] / Г. П. Андрианова, И. С. Шестакова, Д. А. Куциди. – М. : Легпромбытиздат, 1987. – 464 с.
2. Большаков П. А. Справочник кожевника (Оборудование) / П. А. Большаков, П. А. Винницкий, В. С. Копейкин; под ред. Н. А. Балберовой. – М. : Легпромбытиздат, 1985. – 311 с.
3. Бурмистров А. Г. Оборудование предприятий по производству кожи и меха: Учебное пособие для вузов / Бурмистров А. Г. – М.: КолосС, 2006. – 383 с.
4. Гойфман Б. Г. Оборудование предприятий меховой промышленности: справочник / Гойфман Б. Г., Чекмарёв В. Л. – М.: Легпромбытиздат, 1991. – 320 с.
5. Грищенко І. М. Поліфункціональні шкіряні матеріали: монографія / Грищенко І. М., Данилкович А. Г., Мокроусова О. Р. ; за ред. А. Г. Данилковича. – К.: Фенікс, 2013. – 268 с.
6. Данилкович А. Г. Сучасне виробництво хутра: навчальний посібник / Данилкович А. Г., Ліщук В.І., Стрембулевич Л. В. – К. : Фенікс, 2015. – 320 с.
7. Екологічно орієнтовані технології виробництва шкіряних та хутрових матеріалів для створення конкурентоспроможних товарів: монографія: в 2 ч. Ч. 1 / Екологічно орієнтовані технології виробництва шкіряних та хутрових матеріалів / Данилкович А. Г., Ліщук В. І., Плаван В. П., Касьян Е. Є., Жигоцький О. Г. ; за ред. А. Г. Данилковича. – К.: Фенікс, 2011. – 438 с.
8. Елисеева В. И. Эмульсионная полимеризация и ее применение в промышленности / [В. И. Елисеева, С. С. Иванчев, С. И. Кучанов, А. В. Лебедев]. – М. : Химия, 1976. – 240 с.
9. Журавский В. А. Малоотходная технология кожевенного производства / В. А. Журавский. – М. : Легпромбытиздат, 1993. – 128 с.
10. Зайцев Б. В. Технологическое оборудование для сушки и отделки кож: Учебное пособие для студентов ВУЗов / Зайцев Б. В.– М.: КолосС, 2009. – 192 с.
11. Зурабян К. М., Байдакова Л. И. Отделка кож. – □□М. : Легк. и пищ. пром-сть, 1984. – 184 с.
12. Иванов А. А. Модернизация промышленных предприятий на базе современных систем автоматизации и управления: учебное пособие – М.: Форум, 2015. – 384 с.
13. Касьян Е. Є. Основи технології шкіри та хутра: навчальний посібник. – К. : КДУТД, 2001. – 252 с.
14. Касьян Е. Є. Розрахунки у шкіряному та хутровому виробництві: навчальний посібник. – К. : КДУТД, 2002. – 302 с.
15. Карпухина Л. И. Переработка отходов кожевенно-обувного производства [Текст] : справочник / Л. И. Карпухина, А. В. Пономарева, Р. И. Чайковский. – К. : Техніка, 1983. – 85 с.
16. Керча Ю. Ю. Структурно-химическая модификация эластомеров / Ю. Ю. Керча, З. В. Онищенко, В. С. Кутянина [и др.]; отв. ред. Л. М. Сергеева; АН

- УССР. Ін-т хімії високомолекулярних соединений. – К. : Наук. думка, 1989. – 232 с.
17. Керча Ю. Ю. Фізическа хімія поліуретанов / Ю. Ю. Керча. – К. : Наук. думка, 1979. – 224 с.
 18. Куциди Д. А. Предупреждение и устранение дефектов кож. – М: Легпромбытиздат, 1990. –144 с.
 19. Мигалина Ю. В., Козарь О. П. Основи хімії та фізико-хімії полімерів : підруч. – К. : Кондор, 2010. – 325 с.
 20. Мигалина Ю.В., Козарь О.П. Основи хімії та фізико-хімії полімерів : навч. посіб. – Мукачево. : МТІ, 2005. – 162 с.
 21. Михайлов А. Н. Химия и физика коллагена кожного покрова : [монограф.] / А. Н. Михайлов. – М. : Легкая индустрия, 1980. – 231, [1] с.
 22. Морару В. Н. Электроповерхностные явления в процессах формирования структуры кожи: Монография / Морару В. Н., Мокроусова Е. Р. – Lap Lambert Academic Publishing. – 2013.– 160 с.
 23. Справочник кожевника (Сырье и материалы) / Р. Я. Афанасьева, Н. С. Афонская, М. М. Бернштейн и др.; Под ред. К. М. Зурабяна. – М. : Легкая и пищевая пром-сть, 1984. – 383, [1] с.
 24. Справочник кожевника (Технология) / Под ред. Балберовой Н. А. – М.: Легпромбытиздат, 1986. – 272с.
 25. Справочник кожевника (Отделка. Точки контроля) / Под ред. Балберовой Н. А. – М.: Легпромбытиздат, 1986. – 274с.
 26. Утилизация отходов производства и потребления : учебное издание / Соколов Э. М., Москвичев Ю. А., Флорова Е. А. – Ярославль : Изд-во ЯГТУ, 2006. – 388 с.
 27. Шалбуев Д. В. Практикум по оценке качества сточных вод на кожевенно- меховых предприятиях : учебное пособие / Д. В. Шалбуев. – Улан-Удэ : Издательство ВСГТУ, 2006. – 76 с.
 28. Шестакова И. С. Ферменты в кожевенно-меховом производстве / И. С. Шестакова, Т. Ф. Миронова, Л. В. Моисеева. – М. : Легпромбытиздат, 1990. – 124, [4] с.

РОЗДІЛ 3. Фахове спрямування - Технології та дизайн трикотажу.

Базова література

1. Крилова Л.О., Мельник Л.М. Основи теорії в'язання. – К.: Кафедра, 2015 – 286с.
2. Король В.П., Галавська Л.Є. Основи теорії в'язання візерункового трикотажу. – К.: Кафедра, 2014. – 498с.
3. Гайдамака В.К., Кизимчук О.П. Основи технології виробів заданої форми – К.: Кафедра, 2013.-215 с.
4. Клочко О.І. Функціональні групи в'язальних машин. – К.: КНУТД, 2012. – 235с.
5. Клочко О.І. Дослідження у трикотажній промисловості. – К.: КНУТД, 2006. – 190с.

Допоміжна література

1. Агапов В.А., Крячкова Т.А., Труевцев А.В., Баранов А.Ю. Конструкция и рабочие процессы плосковязальных автоматов. – С-Пб.: СПГУТД, 2002. – 79 с.
2. Богданович В.С. Технология вязания бесшовных чулок. М.: Легпромбытиздат, 1969. – 213с.
3. Галанина О.Д., Прохоренко Э.Г. Технология трикотажного производства. М.: Легкая индустрия, 1975. – 302с.
4. Гензер М.С., Костылёва А.И. Технология и оборудование cottonного производства. – М.: Легпромбытиздат, 1970. – 278с.
5. Гонтаренко А.Н. и др. Одинарные cottonные машины для производства верхнего трикотажа. – М.: Легпромбытиздат, 1973. – 305с.
6. Гусева А.А. Технология и оборудование плосковязального и кругловязального производства. – М.: Легкая и пищевая промышленность, 1981. – 400с.
7. Далидович А.С. Основы теории вязания. – М.: Легкая индустрия, 1970. – 432с.
8. Далидович А.С. Рабочие процессы трикотажных машин. – М.: Легкая индустрия, 1976. – 368с.
9. Каценеленбоген А.М., Верховинина Л.Д. Устройство, работа и обслуживание основвязальных машин. - М.: Легпромбытиздат, 1982. – 126с.
10. Колесников Е.Н. и др. Вязальное оборудование трикотажных фабрик. – М.: Легпромбытиздат, 1985. – 344с.
11. Король В.П. Особливості процесу в'язання кулірного трикотажу футерованих переплетень на круглов'язальних машинах. – К.: КНУТД, 2006. – 45с.
12. Крассий Г.Г., Керсек В.Н., Гамрецкая В.И., Сахарная Р.Я. Справочник трикотажника. – Киев.: Техніка, 1975. – 320с.
13. Кудрявин Л.А. Лабораторный практикум по технологии трикотажного производства. – М.: РИО МГТУ, 2012. – 476с.
14. Кудрявин Л.А., Шалов И.И. Основы технологии трикотажного производства. – М.: Легпромбытиздат, 1991. – 496с.
15. Марисова О.И. Трикотажные рисунчатые переплетения. – М.: Легкая индустрия, 1970. – 187с.
16. Михайлов К.Д. Технология трикотажа. – М.: Легпромбытиздат, 1956. – 623с.
17. Моисеенко Ф.А. Нормализация процесса вязания на основвязальных машинах. М.: Лёгкая индустрия, 1978. – 206с.
18. Офферман П., Тауш-Мартон Х. Основы технологии трикотажных машин. – М.: Легпромбытиздат, 1981. – 216с.
19. Панфилова Л.А., Викторов В.И. и др. Задачи по курсу технологии трикотажа. – М.: Легпромбытиздат, 1986. – 212 с.
20. Ровинская Л.П. и др. Чулочно-носочные изделия. Справочник – М.: Легпромбытиздат, 1989. – 96с.

21. Севостьянов А.Г. Методы и средства исследования механико-технологических процессов текстильной промышленности. – М., Легкая индустрия, 1980. – 392с.
22. Симин С.Х., Миркин М.С. Многосистемные кругловязальные машины Интерлок. – М.: Легкая индустрия, 1963. – 298с.
23. Шалов И.И., Далидович А.С., Кудрявин Л.А. Технология трикотажа. – М.: Легпромбытиздат, 1986. – 376с.
24. Шалов И.И., Далидович А.С., Кудрявин Л.А. Технология трикотажного производства. – М.: Легкая и пищевая промышленность, 1984. – 296с.
25. Шалов И.И., Михайлов К.Д. Машины и технология круглочулочного производства. – М.: Легпромбытиздат, 1975. – 324с.

Розділ 1. Фахове спрямування - Індустрія моди.

Зразок білета

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА: «Конструювання та технології виробів зі шкіри»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор КНУТД

_____ Іван ГРИЩЕНКО
« ____ » _____ 2021р.

ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБОВУВАННЯ

на здобуття освітнього ступеня магістр
за спеціальністю 182 – Технології легкої промисловості
освітня програма Індустрія моди
фахове спрямування Індустрія моди

Варіант №

1. Теоретичне питання з „Проектування та технології швейних виробів”.

Особливості характеристики будови та розмірів тіла людини для цілей індивідуального та промислового виробництва одягу.

2. Теоретичне питання з „Проектування та технології виробів зі шкіри”.

Світові особистості, як законотворці ключових базисів fashion-індустрії: Чарльз Ворт, Коко Шанель, Крістобаль Баленсиага, Ельза Скіапареллі, Ів Сен Лоран, Крістіан Діор, Пако Рабан. Надайте короткий опис внеску кожного у світову індустрію моди.

3. Тестові завдання з „Проектування та технології швейних виробів”.

4. Тестові завдання з „Проектування та технології виробів зі шкіри”.

Затверджено на засіданні кафедри КТВШ

Протокол №11 від «04» березня 2021р.

Зав. кафедри _____ Ольга ГАРАНІНА

РОЗДІЛ 2. Фахове спрямування – Проєктування взуття та галантерейних виробів.

Зразок білета

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА: «Конструювання та технології виробів зі шкіри»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор КНУТД

_____ Іван ГРИЩЕНКО
« ____ » _____ 2021 р.

ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБОВУВАННЯ

на здобуття освітнього ступеня магістр
за спеціальністю 182 – Технології легкої промисловості
освітня програма Індустрія моди
фахове спрямування Проєктування взуття та галантерейних виробів

Варіант №

1. Теоретичне питання з „Конструювання виробів зі шкіри”.

Антропометричні дослідження стоп: методика та програми проведення досліджень; визначення необхідної і достатньої кількості стоп.

2. Теоретичне питання з „Технології виробів зі шкіри”.

Типові системи суміщення деталей верху і низу взуття; системи розкрою шкір, рулонних і листових матеріалів.

3. Тестові завдання з „Конструювання виробів зі шкіри”.

4. Тестові завдання з „Технології виробів зі шкіри”.

Затверджено на засіданні кафедри КТВШ

Протокол №11 від «04» березня 2021р.

Зав. кафедри _____ Ольга ГАРАНІНА

РОЗДІЛ 3. Фахове спрямування - Технології та дизайн трикотажу.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА технології та дизайну текстильних матеріалів

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор КНУТД

_____ Іван ГРИЩЕНКО
« ____ » _____ 2021 р.

ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

на здобуття освітнього ступеня магістр

за спеціальністю 182 – Технології легкої промисловості
шифр та назва спеціальності

освітня програма Індустрії моди

фахове спрямування Технології та дизайн трикотажу

Варіант №

1. Дати характеристику й проаналізувати процес петлетворення при трикотажному способі. Як можна змінювати довжину нитки в петлі на машинах при трикотажному способі?
2. Кулірний гладкий і перемінний платирований трикотаж. Будова, властивості, правила платировки. Назвіть способи вироблення кулірного трикотажу перемінного платированого переплетення.
3. Охарактеризувати види науково-дослідних (НДР) робіт та їх типи за призначенням.
4. Скільки нитки споживає машина для отримання одного петельного ряду переплетення гладь, якщо відомо вид сировини, його лінійну густину, клас в'язальної машини та її діаметр.

Затверджено на засіданні кафедри технології та дизайну текстильних матеріалів
протокол №11 від « 09 » березня 2021 року

Зав. кафедри ТДТМ _____ проф. Людмила ГАЛАВСЬКА
(підпис)